

TO SMO MI

2020/2021

Katja Lunić

Marija Budiša

Martina Tavčar

Alisa

Hermis

Gabriela

Mia

Miloš

Budiša

Sanja

TESANVIĆ

Tanja Sibinović

Dorotea Lesar

Sara Tesanović

Imp

Lucija Vujanović

Gorana Petel

Jelena Sibinović

Slobodanka Malicević

Emma Emma

Mihailo

Seoio Tonić Jolice

Dubravka Pavonić Buncalo

Marija Mihajlović

M. J. M.

SOFIJA MIHAJLOVIĆ

ALEKSA M.

Milica Marjanović

Nikša P

Perusić

Milica Marjanović

Kosta in Dorotea Bavoš

NARAZEN, A VENDARLE SKUPAJ

»Narazen, a vendarle skupaj,« je geslo različnih prireditev, ki v tem letu, ko se zaradi možnosti okužb ne smemo družiti, potekajo prek spleta. Nove tehnologije nam omogočajo, da se kljub razdalji vidimo, slišimo, pogovarjamo. To velja tudi za pouk slovenščine. Čeprav smo narazen, ostajamo povezani. Pišemo si sporočila, pošiljamo likovne izdelke, se posnamemo...

Računalniški program zoom nas povezuje prek ekranov. Pouk poteka po ustaljenem urniku, program nam omogoča, da glasno beremo besedila in se pogovarjamo o prebranem. Pri učenju jezika moramo razvijati štiri sporazumevalne zmožnosti: branje, pisanje, poslušanje in govorjenje. Branje in pisanje lahko vadimo tudi, če se ne vidimo. Veliko je tudi posnetkov za poslušanje, ob njih preskušamo naše razumevanje. Poiskati pa moramo še možnosti za govorjenje. Ker naši učenci doma ne govorijo slovensko, slovenščine pa ne slišijo niti v svojem okolju, je pomembno, da se srečujemo ob ekranu. Dopolnilni pouk slovenščine je drugačen, kot je bil, a pomembno je, da redno poteka. Tako ne bomo pozabili, kar smo se doslej naučili, ob novih oblikah dela pa se bomo naučili še marsikaj novega. Mi ostajamo povezani.

TISTO DOLGO POLETJE 2020

Ko se je začelo leto 2020, nihče ni mislil, da bo trajalo tako dolgo in da bo tako prazno. Pomlad je hitro prišla in vsi so se veselili sonca in cvetja. Vse naj bi cvetelo, dišalo, se rodilo ... za srečanje s poletjem. Ampak pojavila se je od nikoder, neka hudobna bolezen, prekinila je cvetenje, zastirala sonce. Poletje je prišlo tiho, brez veselja otrok v parkih, brez sprehodov in kolesarjenja. Vsi smo bili v strahu in čakali trenutek boljšega jutri. Potovalni načrti so padli v ozadje, ljudje so začeli skrbeti za svoje zdravje. Veliko časa smo preživeli doma, ko smo pripravljali različne obroke, brali knjige, gledali filme Včasih smo šli na sprehod ali vozili kolo. Nekega dne smo obiskali mesto Jajce, si ogledali njegove znamenitosti in bilo je zelo zanimivo. Izdelovali smo različne sokove in marmelade, delali v čebelnjaku. Poletje še traja, čeprav se je šolsko leto začelo in smo se vrnili k svojim starim obveznostim. Minilo je to dolgo in prazno poletje in v upanju, da bo naslednje veliko boljše, bomo počakali. Do takrat pa vso srečo vsem nam.

Dražena Bubonjić

Kot še nikoli doslej je bilo to poletje v marsičem edinstveno. Ena svetovna kuga nam je paradoksalno pomagala, da se obrnemo nase in na svoje ljubljene. Zaklenjeni v svojih štirih stenah smo spoznali, kako pomembno je imeti varno oporo v družini. Bilo je, kot da bi nas morali spraviti v karanteno, da bi videli, kako pomembni so nam najbližji. Nikamor nismo potovali. Nismo videli sveta. Toda spet smo našli ljubezen svojih najdražjih. Ljubezen, ki je bila ves čas, a smo jo zaradi hitrosti življenja pogosto zanemarjali. Virus bi nam moral biti v veliko opozorilo. Po eni strani začeti ceniti ljubezen do najbližjih, po drugi pa razumeti, kako krhek je svet in da je en majhen nezaželen in neviden delček dovolj, da vse ustavi.

Mladen Bubonjić

Z mojem sva poletje preživela v Banjaluki. Poletje se izteka in midva nisva zapustila Banjaluke. Covid 19 nas ni zaprl samo v mesto, ampak tudi v domove. Ob sobotah sva delala na vrtu. Sadila sva paradižnik, papriko, korenje, peteršilj, krompir, zelje, grah, fižol, čebulo, česen in celo rože. Naredila sva sadno marmelado: marmelado iz jabolk in korenja, marmelado iz sliv. Kuhala sva zelenjavo z vrta, sataraš, v zamrzovalnik sva spravila fižol, posušila sva žajbelj za čaj in naredila žajbljev sirup ... Ob lepem vremenu sva se s kolesi peljala po Banjaluki. Zdaj imava več časa za vožnjo s kolesom, ker sva oba upokojena. Pogrešava otroke.

Besima Smailović

Poletje se končuje in nimam občutka, da je bilo.

Letošnje poletje me je spomnilo na vojno poletje 1992, ko tako kot zdaj nismo mogli zapustiti mesta in smo slišali za število takrat umrlih in zdaj mrtvih. To poletje nisem nikamor potovala in tudi prijatelji iz tujine niso prihajali k meni, kar običajno počnejo vsako leto. Poletje sem preživila na svojem vrtu in se družila z Lukom in Marijo. Vrt in otroci imajo nekaj skupnega, ne glede na to, koliko delate z njimi, nikoli niste prepričani, kakšne sadove bo obrodilo vaše delo. To poletje sem se malo družila z ljudmi, veliko pa sama s seboj in s knjigami. Moj Kindle in veliko število knjig na njem so mi omogočili, da sem »potovala« na različne konce sveta in to virtualno potovanje je nadomestilo moje potovanje v resničnem življenju. Želim verjeti, da bo naslednje poletje napolnjeno s potovanji, druženjem in da si bomo tega zapomnili kot grde sanje.

Dubravka Bevandić Bucalo

Letošnje poletje je zame hitro minilo, a sploh ne vem, kako. Brez potovanj, brez večjega druženja in izhodov. Prepustila sem se urejanju prostora, v katerem živim (barvanje stanovanja, čiščenje) in lastnim željam in mislim ter druženju z najbližjimi. V bistvu je bilo dovolj časa za vse in nič mi ne manjka razen plavanja v morju. V reki Vrbas nikoli nisem plavala, vendar dobro se je zmočiti, da se ohladimo, ko je zelo vroče. Branje dobrih knjig vse to nadomesti. Ko se želje uskladijo z možnostmi, je vse lažje.

Ksenija Urdih

Letošnje poletje je bilo drugačno. Prvikrat nisem šla domov v Estonijo. Zaradi tega sem bila zelo žalostna. Kljub temu sem z družino potovala po Bosni, šli smo tudi v Črno goro. Bili smo v Budvi. To je zelo lepo mesto. Kopali smo se, sončili, veliko smo se sprehajali po starem mestu in veliko fotografirali.

Natalja Milaković

Letošnje poletje ni bilo kot prejšnja leta. Nisem vedela niti, ali bom šla na morje ali kam drugam. V tem pričakovanju so minili trije meseci. Šla sem do svoje hiše na dopust in sadila zelenjavo, počivala in brala knjige. To mi ni bilo dovolj, ker so mi manjkali prijatelji in potovanja. Šele septembra sem uspela oditi za nekaj dni v Istro. To je bila prava poslastica, lepo vreme, toplo morje in brez gneče. Zdaj sem spet pripravljena za nove naloge.

Zvezdana Kopanja

Poletje je bilo zelo dolgočasno. Na Hrvaško ni bilo mogoče iti. Plavali smo v bližnjih rekah. Bilo je zelo vroče. Nič ni bilo normalno, s prijatelji ni bilo mogoče iti ven, ni bilo mogoče potovati.

Odločila sem se, da zamenjam službo, ker ni možno potovati, ni možno nič. Nekako se mi je zdelo, da je pravi čas za učenje, ko se ne da ničesar narediti. Moja družina je šla v naravo, ob reke. Skušali smo čim manj občutiti položaj s Covid-19.

Vsi smo dobro in nihče ni bil bolan, zato mislim, da smo imeli lepe počitnice.

Sanja Katan Grbić

To leto je bilo zelo čudno. Tako je bilo tudi poletje. V juniju smo Jelena, mama in jaz morali v Beograd, čeprav si nismo želeli. V Srbiji je bilo v tistem času zelo nevarno. Potem sem šel v Srednji Dubovik, vas v zahodni Bosni, k prijatelju, da smo tam praznovali rojstni dan in preživeli nekaj dni. Julija sem pogosto kolesaril in šel na Vrbas. V začetku avgusta sem šel skupaj s štirimi prijatelji v Trebinje in tam smo se imeli zelo lepo. Vse poletje sem se učil ruščino, ker mi je ta jezik zelo všeč. Ko je prišla pandemija, sem imel čas poskusiti nekaj novega. Edini problem je, da se zdaj brez prevajalnika in slovnice zelo težko spomnim slovenske besede. V glavi so mi samo ruske besede. Upam, da se bo ta položaj končal in se bova videla v živo, ker je to najboljši način za učenje jezika.

Aleksa Sibinović

Letošnje poletje sem preživel ob risanju in prvič brez prekinitev od začetka leta. Tudi v vinogradu in sadovnjaku sem preživel veliko več časa kot zadnja poletja. In spoznal sem nove prijatelje. Končno sem končal z okrasitvijo sobe.

Ivan Delić

Poletje je bilo nenavadno, ker nisem mogla potovati. Našla sem druge načine, kako se zabavati. Dneve sem preživljala z jogo za hrbet in sončenjem na svojem balkonu. Prebrala sem novo knjigo Stephena Kinga. Začela sem malo risati. Tako so nastale moje originalne nalepke. Z njimi sem okrasila svoj laptop. Z Ivanom sem igrala World of Warcraft in bilo je zabavno.

Ana Benković

Letos smo nameravali dopust preživeti nekje na morju, videti sorodnike in prijatelje ter za nekaj časa iti v gore. Počitnic se resnično veselimo in imamo vedno malo časa za vse, kar želimo videti in narediti med dopustom. In zato vse skrbno načrtujemo in skušamo kar najbolje izkoristiti ta dragoceni čas. Korona epidemija je zmedla naše načrte, a nam je dala lepo priložnost, da spoznamo lepote naše domovine Bosne in Hercegovine.

Ko je prišel Ivan iz Švedske, sva hitro oblikovala načrt. Srečanje z prijatelji. Zbrali smo se in preživeli čudovit dan, ko smo pekli jagnjetino, pili pivo in peli. Zjutraj smo se z botri odpravili v toplice Kulaši. Lepo smo se spočili in uživali v štirih dneh kopanja in sprehodov v naravi.

Nato smo se odpravili na malo ekskurzijo po Hercegovini. V dveh dneh blizu Livna smo videli čudovito jezero Buško blato in slapove Kravica na reki Trebižat. Ogledali smo si tudi orintološki rezervat Hutovo blato pri Mostarju in Ramsko jezero pri Prozorju. Kopali smo se in uživali v pravljični naravi in dobri domači hrani.

Na poti nazaj smo pili kavo v Jajcu in po krajšem premoru v Banjaluki sva sama nadaljevala proti Sarajevu.

V naši koči na Trebeviću smo se družili z mojo sestro in mamo. Sprehajali smo se v naravi in nabirali dišeča zdravilna zelišča za čaj. Nekega dne smo šli na obisk k prijateljem v Vareš. Obiskali smo tudi bosanske piramide na Visokom. Bilo je res vznemirljivo in zanimivo.

Koroni se lahko zahvalimo za tako čudovite počitnice.

Ljiljana Memon

Letos sem bila doma. Nisem šla na morje, ampak sem se šla kopat na majhno jezero Laminici, ki je med Gradiško in Novo Topolo. Obdobje s korona virusom je zelo vplivalo na naše življenje. Upam, da bomo drugo leto težave pozabili in da se bomo videli v Banjaluki.

Sanja Tošić Jakić

To poletje sem bila doma. Zaradi korone nisem nikamor potovala. Šla sem se kopat v terme na Šeherju in sedela sem ob reki Vrbas.

Sanda Topić

To poletje je bilo za naju nenavadno. Potovati ni bilo mogoče. Dneve sva preživel v Banja-luki in okolici. Nikola je plaval v Vrbasu, Jelena pa samo enkrat na bazenu. Druženja niso bila pogosta. Nikola se je družil z vedno istimi prijatelji. Bili so srečni. Preprosto so sprejeli situacijo in niso pustili, da bi jih preplavila slaba volja. Jelena je veliko brala in se je učila slovenščino. Vsak dan je gledala TV Slovenija. Hodila je na sprehode v naravo. To ni slabo, ampak je slabo spoznanje, da ne moreš storiti ničesar drugega. Pomembno je, da sva bila zdrava. Veliko časa sva preživel z družino, ker ima Nikolov dedek lepo dvorišče.

Nikola in Jelena Grbić

To poletje bi rada pozabila. Veliko časa sem bila doma zaradi virusa in nisem mogla poto-vati. A zelo rada imam potovanja! Do konca julija sem imela izpite na fakulteti. Potem sem imela petnajst dni počitnic in sem bila s fantom. Šla sva v Bijeljino v 'Etno selo Stanišići'. Bilo nama je zelo lepo, a vroče. Šla sva tudi v živalski vrt v Tuzli. Čas, ki sem ga preživel z njim, je bil edini lep. Nekajkrat sem šla s sorodnikom na bazen. To ni bila prava izkušnja, ker so nam na vhodu izmerili temperaturo. Potem so se nadaljevali izpiti in branje, učenje... Žal mi je, ker to poletje nisem mogla delati, a to bo minilo in nam bo vsem bolje.

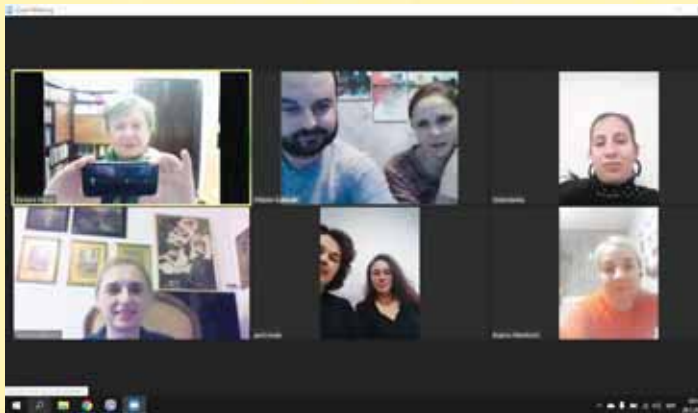
Ivana Kerševan

Poleti sem počivala. Nona je prišla iz Slovenije. Zaradi tega sem bila zelo srečna, ker je ni-sem videla od januarja. Dvakrat sem šla na morje. Zelo ljubim morje, zato mi tam ni bilo dolgočasno. Trudila sem se, da skoraj vsak dan delam vaje za telo ali jogo. Sredi avgusta sem se vpisala v avtošolo, tako da sem konec meseca preživel ob učenju prometnih pravil.

Ana Perić

Poletne počitnice so hitro minile, ampak so bile zelo lepe. Prvega julija me je presenetila mami, ker je nenapovedano prišla. Občutila sem veliko srečo in ljubezen. Vsi smo se peljali na morje, v Neum. Morje imam zelo rada. Veliko sem plavala, sproščala sem se in uživala v morskemu zraku. Ko sem se vrnila z morja, sem imela mojstra. Urejali smo zunanjo teraso, ka-tero imam zelo rada. Na tisti terasi zjutraj pijem kavo, medtem ko ptice žvrgolijo. Veliko časa preživimo na tisti terasi. Hitro je prišel konec avgusta in počitnice so se končale. V septembru so se začele nove obvezno-sti in užitki: šola, priprav-ljanje ozimnice in učenje slovenščine.

Vanja Perić

Lahko rečem, da se je to poletje res razlikovalo od ostalih. Ves svet se je ustavil že marca in zdi se, da počitnice trajajo šest mesecev.

Najprej so mi bile nenadne počitnice zelo všeč, ampak pozneje je vse postalo resno. Od decembra nisem odšla nikamor iz Bosne, strica in njegove družine pa nisem videla od februarja. Upam, da se bo to kmalu spremenilo.

Šolo sem komaj čakala in sem zelo vesela, da imam nekaj obveznosti (imela sem le tečaj programiranja).

Sonja Šuković

Poletje sem preživela zelo lepo. Vedno sem bila s prijatelji, šli smo šli v naravo, na kopanje na reko Vrbas in tudi na sprehod po mestu. To leto sem praznovala svoj osemnajsti rojstni dan. Naredila sem majhno zabavo, vse skupaj nas je bilo dvajset. Zbrali smo se v majhni kavarni v delu mesta, kjer živim. Na zabavi so bili Mihaela, Elena, Viktor, Katarina Marinović in moji prijatelji iz osnovne in srednje šole. Po zabavi sem šla v izolacijo, ker nisem hotela, da se kaj zgodi mojim staršem, če bi jaz imela ta hudi virus. Ko vse tako pogledam, mi je bilo zelo lepo, sem uživala, čeprav ni bilo potovanj ali odhoda na morje.

Aleksandra Špehar

Poletje imam rada, ker poleti potujemo. Po navadi potujemo na morje.

Ampak poletje 2020 je drugačno. Po dolgem času nismo šli na morje. Ni bilo sončenja, plavanja in sprehajanja ob morju. Večinoma sem bila pri babici in dedku. Imata kužka, ki se imenuje Sale, z njim sem se igrala. Sale je včasih dober in vse me posluša, potem ni tako dober in vzame obutev, posebej copate ter jih skrije. Vsi iščejo svojo obutev in rečejo: Sale, Sale, kaj si spet naredil?

Prebrala sem zanimive knjige, kot so pustolovščine Sherloka Holmesa. Mami je všeč, ko berem knjige znanega francoskega pisatelja Aleksandra Dumasa. Želela sem iti k teti v Nazarje, ampak ni bilo mogoče. S sestro Anđelo sem pripravljala krofe. Na mamini fakulteti smo obiskale brezplačen tečaj kitajščine za začetnike.

Različne stvari sem naredila in mi ni bilo dolgočasno.

Anastasija Babić

Te poletne počitnice so bile drugačne od prejšnjih. Večino poletja sem preživel doma in na vikendu pri babici in dedku. Pandemija korona virusa nas je vse zmotila, vendar smo uspeli nekaj dni preživeti na morju in gori Vlačič. Zaradi pandemije se nisem veliko družil s prijatelji. September je, šola se je začela in z njo spet veliko obveznosti. Tako sem jaz preživel poletje.

Nikša Perušić

Poletje sem preživela dobro. Šla sem v Mostar, čeprav sem hotela ostati doma. Plavala sem pri Kravicah, voda je bila zelo hladna, a je bilo v vodi veliko rib. Bila sem v Hutovem blatu kjer smo iz čolna gledali različne vrste ptic in žab.

Leonora Štefanac

Letošnje poletje je bilo drugačno od ostalih. Pojavil se je virus, ki nas je vse presenetil. Ampak, vseeno sem šla na morje z mamo in sestro v Neum. Odlično smo se imele. Preostanek počitnic sem hodila ven in s prijatelji na bazen. Novo šolsko leto se je že skoraj začelo in upam, da bo vse v redu.

Mirjana Makivić

Poletne počitnice sem preživel pri babici. Takrat so se začeli nogometni treningi. Preučeval sem snov četrtega razreda, učil sem se kitaro in bral v slovenščini. Imeli smo bazen. Kopal sem se, bilo je zelo vroče. Šel sem na trening in se igral. Med počitnicami mi je bilo zelo lepo.

Dorđe Baroš

Ko so se začele poletne počitnice, so se začeli nogometni treningi. Vadili smo na stadionu nogometnega kluba Borac. Poletje je bilo toplo in pogosto sem plaval v svojem bazenu. Praznike sem preživel med učenjem in branjem. Igral sem tudi na inštrument in bral knjige v slovenskem jeziku. Šel sem do starih staršev in plaval na reki Ukrini. Igral sem se tudi s prijatelji in psi.

Kosta Baroš

OB EVROPSKEM DNEVU JEZIKOV SMO PRIPRAVILI RECITAL IZŠTEVANK V SLOVENŠČINI IN SRBŠČINI.

Povezali smo se z učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Švice, Srbije in Nemčije.

NAS UČENJE JEZIKOV POVEZUJE?

Kolikor je Bog skušal ljudi zmesi z ustvarjanjem različnih jezikov, se z učenjem tujega jezika zblížujemo. Kako bolje poznati dušo naroda, njegovo kulturo in navade, kot govoriti njegov jezik, se naučiti smejeti se kot oni, jokati kot oni, vpiti kot oni? Ali ni nič lepšega od dodajanja glasu, ki ga razumemo, nasmeha, solze, nagubanega čela? Kakšen bi bil svet, če bi bili vsi nemi? Kdaj se ne bi razumeli? Včasih se zdi, da kljub razumevanju jezika ne razumemo ničesar, niti običajev niti duše ljudi. Ni dovolj le poznati jezikovna pravila, jezika se ne učimo kar tako, jezik se živi. Samo živ jezik, ki nas vodi do uma, srca in duše naroda, le živ jezik, ki se ga naučimo in uporabljamo v družbenem in zgodovinskem kontekstu, nam daje priložnost, da se zblížamo, postanemo en rod, a spet drugačni. Združeni v raznolikosti.

Mladen Bubonjić

Ljudje so bolj kot kdaj koli povezani s tehnologijo, internetom in socialnimi mediji. Učenje tujega jezika povezuje ljudi. Komunikacija po vsem svetu je lažja, potovanje je bolj zabavno ... V šoli se učimo dva ali tri tuje jezike. V šoli imam angleščino, nemščino in latinščino. Učim se slovenščino in italijanščino. Počutim se srečno pri učenju jezikov.

»Učenje tujega jezika je dobro za skoraj vsakogar.« - Van Sparrentak

Andela Đekić

MOJ MATERNI JEZIK MED DRUGIMI JEZIKI

Ob rojstvu vsakdo sprejme darilo, materni jezik. Jezik, v katerem prvič sliši ljubkovanje ali tolažbo. V njegovem srcu se vtisne pečat, ki ga spremlja skozi celo življenje. Kamorkoli gre, vedno ga spremlja. Ko v tujini slišiš domačo besedo, srce poskoči in zaigra.

V nevihti življenja se pojavi svetilnik, ki te opomni, kdo si, od kod prihajaš in kam greš. Le v maternem jeziku lahko poveš, kaj pravzaprav čutiš. V tem jeziku je jasen vsak odtenek, vsaka malenkost. Izraža najbolj skrito in zapleteno misel. Pa kljub temu nesebično človeka spodbuja, da se uči tudi druge jezike. Da razumeš druge ljudi ter z njimi deliš svoje misli in dosežke.

Aleksandar in Rastko Zrnić

Na svetu je toliko jezikov, da eden več ali manj nič ne pomeni. Vendar ni tako. Še posebej, če ima ta jezik svojo abecedo, kot je moj materni jezik - srbsčina. Na svetu je malo jezikov, ki se lahko pohvalijo z dejstvom, da imajo svojo abecedo, kot jo ima srbsčina - cirilico. Srbski jezik je poseben in drugačen. Čeprav se drugim zdi težko, je v bistvu preprosto. Vsak glas je označen z eno črko. Vsaka beseda je napisana tako, kot je izgovorjena, in izgovorjena je tako, kot je zapisana. Jezikovna reforma je uporabo privedla do preprostosti, pa tudi do popolnosti. Jezik je popolnoma preprost, a tudi preprosto popoln.

Dražena Bubonjić

Srbsčina je moj materni jezik. Spada v skupino južnoslovanskih jezikov. Njegovi začetki so v IX. stoletju. Zelo je lep in zanimiv jezik. Govori ga približno 12 milijonov ljudi, kar je veliko manj v primerjavi z drugimi svetovnimi jeziki. Tujci pravijo, da se ga je težko naučiti. Ima dve narečji in dve abecedi. Je precej podoben jezikom v bližnjih državah, ki združujejo ta ljudstva.

Renata Stjepanović

Všeč mi je slovenščina. Ta jezik je zelo podoben mojemu maternemu jeziku. Zato pogosto nimam težav. Nekatere besede so enake, nekatere popolnoma drugače. Skloni niso težki zame, kjer je podobno kot v srbsčini. Še vedno imam težave z nekaterimi skloni. Vendar mislim, da je težje Japoncem ali Kitajcem. Slovenščina je melodični jezik. Rada ga poslušam, ko govorijo domačini. Rada gledam filme in oddaje v slovenščini. Upam, da bom čez eno leto dobro govorila slovenščino.

Jelena Grbić

VEČ JEZIKOV ZNAŠ, VEČ VELJAŠ

Tukaj v Bosni je ta naslov današnji pregovor, čeprav so nas v času socializma učili, da znanje tujih jezikov ni potrebno. Moj pokojni dedek mi je ves čas govoril, naj se učim tujih jezikov, ker je človek vreden, kolikor jezikov govori. Učenje tujega jezika je veliko več kot le komunikacija. To pomeni, da

bomo spoznali kulturo tega ljudstva, se naučili marsikaj zanimivega, spoznali gastronomijo, običaje in tudi ljudi. Slovenski jezik sem se želela naučiti, ker sem slovenskega rodu po babici, zato sem pred štirimi leti s hčerko začela avanturo, ki še vedno traja.

Vanja Perić

Znanje je največje bogastvo, ki ga lahko pridobimo. Čeprav je podrobnosti mogoče pozabiti, je jedro tega znanja vedno v nas. Znanja, ki ga posedujemo, nam ni mogoče vzeti kot materialnih stvari, ki jih imamo. Takšno je znanje jezika. Nekatere besede, ki jih ne uporabljamo veliko, lahko pozabimo, a bi jih vseeno lahko razumeli. Več jezikov znamo, več imamo priložnosti spoznati več ljudi, več različnih kultur in s tem več izkušenj. Ko se učimo druge jezike, svoj jezik spoznavamo globlje. Če so nekatere besedne zveze ali pravila, ki jih prej nismo poznali ali jih preprosto nismo opazili, jih začnemo videti. Z učenjem jezika spoznavamo svet okoli sebe in sebe.

Ana Perić

Evropski dan jezikov praznujemo od 2001. leta 26. septembra. Evropski dan jezikov praznujemo, da bi spoznali čim več jezikov in kultur drugih narodov. Ta dan je posebno pomemben za učence, učitelje in druge kulturne institucije. V šolah prirejajo prireditve v različnih jezikih. S slovenskim jezikom sem se spoznal že kot otrok, ko sem šel na obiske v Slovenijo k svojim sorodnikom. Kasneje sem kot član Društva Slovencev obiskoval pouk slovenskega jezika. Poleg slovenskega jezika se učim in govorim srbski, nemški in angleški jezik. Rad bi se naučil tudi ruski. Več jezikov znaš, več veljaš. Albert Einstein je nekoč dejal, da ko se nehamo učiti, začnemo umirati.

Nikša Perušić

Želim znati vse jezike na svetu. Zakaj? Več jezikov znamo, lažje se znajdemo v kateremkoli delu sveta in lahko najdemo prijatelje z vsega sveta. Ko poznate veliko jezikov, lahko pomagate mnogim in jih prosite za pomoč, ko jo potrebujete. Ko smo otroci, nam je učenje jezikov morda dolgočasno, ampak moramo razmišljati o prihodnosti in o tem, da je naše znanje za nas najpomembnejše. Na učenje jezikov moramo gledati kot na igro, od katere je odvisna naša prihodnost.

Maša Čeran

Jezik ni le orodje za sporazumevanje, temveč je način povezovanja ljudi. Omogoča nam, da z drugimi delimo naše misli, čustva in izkušnje. Vsaka beseda je utrinek, žarek svetlobe velikega veselja duše. Beseda zmore objeti in tolažiti, zmore pa tudi kakor meč udariti in prizadeti. Jezik je najmočnejše orodje za razvoj ali pa najstrašnejše orožje za vojskovanje. Bog nas je ustvaril različne in nas obdaril z različnimi jeziki. Da bi se medsebojno razumeli in drug drugega spoštovali, moramo spoznati več jezikov. Več jezikov poznaš, več kultur razumeš. Za človeka, ki govori in razume več jezikov, manj je strahu in nerazumevanja. Svet postane le mala vas, najbolj oddaljeni kraji pa le ulica nekaj metrov stran. Če poznaš več jezikov, tvoja osebnost postane okrašena, kakor jasno nočno nebo krasijo številne bleščeče zvezde.

Aleksandar in Rastko Zrnić

Po mojem mnenju je zelo lepo, ko nekdo govori veliko tujih jezikov. Jaz govorim samo štiri jezike, in to so srbsčina, slovenščina, angleščina in nemščina. Upam, da se bom naučila tudi francoščino in italijanščino, ker sta zelo lepa jezika. Slovenščina je zame zelo lep jezik in se ga tudi rada učim. Na pouk hodim že več kot deset let in v tem času sem ga zelo dobro obvladala. Učim se, ker bi rada študirala v Sloveniji in tudi, ker imam sorodnike, ki živijo v Sloveniji.

Aleksandra Špehar

Moj materni jezik je ruščina. Pred petnajstimi leti sem se naučila srbsčino in zdaj se vsak dan pogovarjam v srbsčini. Zdaj se učim slovenščino, ker mi je Slovenija zelo všeč in želim, da bi nekoč s svojo družino živela tam. Najtežja stvar v slovnici slovenskega jezika je dvojina. Nekoč je dvojina obstajala tudi v ruščini, ampak je s časom izginila.

V sodobni ruščini je dvojina ostala le v obliki nekaterih besed, na primer: бeпepa, pyкaвa, глaзa. Še en problem pri učenju slovenščine za Ruse so medjezični homonimi. Na primer:

- Družba (slov.) - society (ang.)
- Дpyжбa (rus.) - friendship (ang.)
- Brati (slov.) - read (ang.)
- Бpaтb (rus.) - take (ang.)

Slovenščino najbolje obvladamo tako, da gledamo slovensko televizijo, beremo knjige v slovenščini in se pogovarjamo s Slovenci.

Natalja Milaković

Moj materni jezik je srbohrvaški in spada v južnoslovansko jezikovno skupino. Slovenščina je v isti skupini. Lahko je razumeti, ko moj dedek govori slovensko. Ko sem se začela učiti jezik, sem spoznala, da se razlikuje od mojega maternega jezika. S svojimi bratranci lahko bolje komuniciram, vendar moram delati na svojem znanju slovenščine. Če ne poznam izraza, lahko vedno uporabim angleščino ali srbohrvaščino. Angleščino sem se začela učiti že v otroštvu in hvaležna sem staršem, da so me vpisali na tečaj. Angleščine ne uporabljam samo vsak dan, ampak je velik del mojega dela. Znanje več kot enega jezika je koristno in rada bi se naučila vsaj še enega, na primer švedščine.

Ana Benković

Če se učimo in govorimo tuj jeziki, se lahko povežemo s svetom. V vseh jezikih je skrita kultura enega naroda. Srbsčina, a tudi slovenščina, ima bogato besedišče, ki ohranja tradicijo in povezavo z našimi predniki. Zaradi tega je zelo pomembno praznovati evropski dan jezikov, ker se spomnimo jezikovne vrednosti. Rada bi se učila jezike iz Severne Evrope, ker bi rada živela tam in imam rada naravo Švedske, Danske ... Vsak obisk v tujini pusti vtis na nas tudi zaradi narave jezika. Prvič sem slišala slovenščino v osnovni šoli v pogovoru sosedov. Zelo sem motivirana za učenje slovenščine. Blizu je srbskemu jeziku in moj fant dela v Sloveniji.

Ivana Kerševan

ZAKAJ SE UČIM SLOVENŠČINO?

To je enostavno vprašanje. Učim se slovenščino, ker z veseljem hodim na pouk slovenščine za odrasle.

Pouk je zanimiv, ne zelo zahteven. Naša draga učiteljica Barbara vedno prinese zanimiva besedila, v katerih izvemo marsikaj zanimivega o zgodovini, kulturi, običajih, naravnih lepotah Slovenije. Jaz pojem v slovenskem pevskem zboru in to mi pomaga pri učenju slovenskega jezika. V Slovenijo potujemo z zborom in jezikovno šolo, srečujemo se s Slovenci, sodelujemo na različnih kulturnih prireditvah. V Sloveniji se imamo vedno lepo, pojememo z drugimi zbori, obiskujemo kulturne znamenitosti, okušamo slovensko hrano, plešemo polko in valček ter pijemo dobra vina. Učenje jezika nam olajša sporazumevanje in ustvarjanje novih prijateljstev.

Veseli smo, ko imamo priložnost gostiti naše drage prijatelje iz Slovenije na kulturnih prireditvah, ki jih organizira naše društvo Triglav.

To so vedno lepa in vesela druženja. Upamo, da jih bo čim več.

Ljiljana Memon

Moji slovenski prijatelji živijo v Sloveniji. Ko se pogovarjamo, želim razumeti svoje prijatelje. Če lahko razumem zgodbo svojih prijateljev, se počutim zelo dobro, saj „več jezikov znaš, več veljaš“. Slovenija je čudovita in želim si ogledati še nekaj turističnih krajev.

S slovenskimi prijatelji sem obiskala čudovite gorske vrhove, gorske reke, planinske postojanke, čudovita mesta, razkazali so nam zgodovinske spomenike in njihovo kulturo ...

Za dobro medsebojno razumevanje je dobro poznati jezik, ki ga govorijo prijatelji.

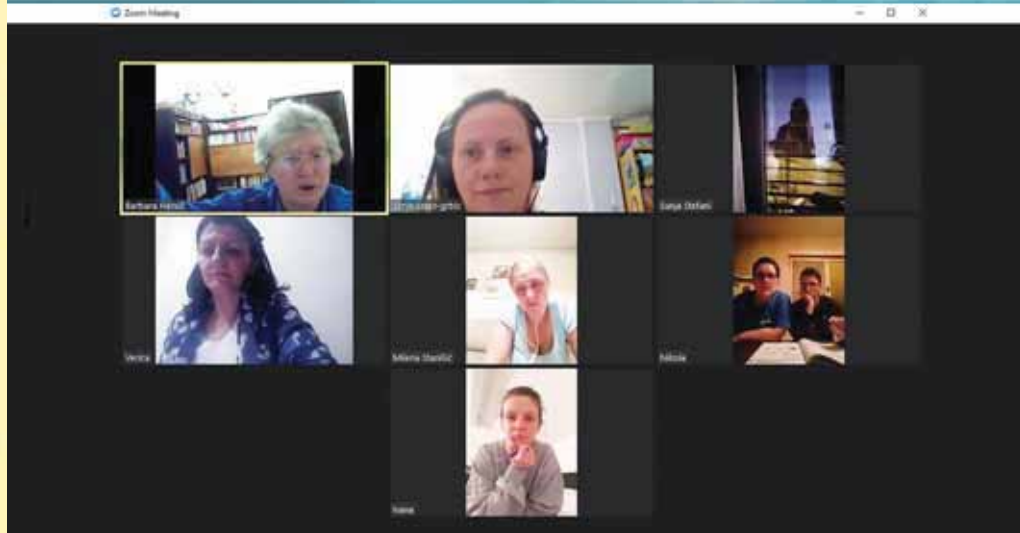
Prijatelji so mi pokazali, kako radi imajo svojo domovino, svoj jezik, svoje prijatelje, sosede. Pokažejo nam marsikaj in zato se želim naučiti slovenskega jezika.

Besima Smailović

Obožujem učenje novih jezikov in povezovanje z novimi kulturami. Tekoče govorim angleško in se sporazumevam v nemškem in španskem jeziku. Slovenski jezik se učim iz želje po povezovanju z dedkovo domovino. Zelo mi je všeč. Tako podoben in tako drugačen. Slovenijo obožujem in z veseljem bi tam rada govorila slovensko.

Gorana Retel

Vsakič, ko se odločimo za učenje tujega jezika, odpremo vrata v nov svet. Odpiramo čarobna vrata, ki nas vodijo skozi državo, njene najlepše pokrajine, spoznavamo kulturo. Z vsakim novim korakom se ljudje, ki tam živijo, vedno bolj približujejo nam.

Najlepše je, da ko se enkrat naučiš jezik, ko ta dan postanemo polni samozavesti, gremo skozi mesto, ki nam je zdaj blizu, in spoznamo nove, zelo zanimive ljudi. Ljubljana, se vidimo.

Sanja Katan Grbić

Vesela sem, ko se učim slovenščino in hvaležna profesorici gospe Barbari. Rada bi študirala humanistiko na Primorskem. Že od zgodnjega otroštva sem z veseljem odhajala v Slovenijo. S starši sem vsako leto potovala v Strunjan na morje. Pogosto smo bivali v Rogaški Slatini. Spominjam se tistih srečnih dni.

Sanja Stefani

Slovensko govori približno 2,4 milijona ljudi. Večina jih živi v Sloveniji. Zame je slovenščina romantičen jezik. Ima besedo LJUBEZEN že v svojem imenu in je tudi eden redkih jezikov, ki ima poleg ednine in množine tudi dvojino. Slovenščina je zelo vljudna, zaradi tega je skoraj idealen jezik, in v slovenščini je veliko pravil in domislic, vendar na koncu ni tako neusmiljen kot na primer francoščina.

Anđela Dekić

Vsak narod ima svoj jezik. Jezik je tradicija naroda in njegove izvirnosti. Jeziki so zelo pomembni, ker povezujejo različne narode. Zato si jeziki zaslužijo svoj praznik. Učenje jezika nas povezuje, ker pridobimo nova znanja in prijatelje. Tako pridobimo nove življenjske izkušnje. Slovenski jezik sem prvič slišala od svoje družine iz Slovenije. Zdelo se mi je zanimivo in podobno mojemu maternemu jeziku in sem se zato začela učiti slovenščino. Tako sem dobila priložnosti za različna potovanja in ustvarila nova prijateljstva. Zato mi je slovenščina všeč in se je z veseljem učim že dolgo.

Mirjana Makivić

ZAKAJ SI JEZIKI ZASLUŽIJO SVOJ PRAZNIK?

Jezik je ena najpomembnejših posebnosti naroda. Zelo pomembno je ohraniti svoj jezik – ohraniti besede, narečja in vse ostale značilnosti. Ne smemo dovoliti, da se naš jezik uničuje z dodajanjem tujih besed in pozabljanjem naših besed in izrazov. Jeziki si zaslužijo svoj praznik, da bi se ljudje spomnili svojega jezika in njegove pomembnosti, a da ne bi samo ta dan skrbeli za svoj jezik. Vedno moramo vedeti, kakšno bogastvo je naš in vsak jezik. Vedno moramo skrbeti za svoj jezik, saj nam je edini in nenadomestljiv.

Marko Budiša

Zdi mi se, da učenje jezika ni enako učenju drugih stvari. Ko se učiš jezik, ustvarjaš stik z drugimi osebami, ki se tudi učijo ta jezik. In še nekaj: Učenje jezikov odpira nova vrata v svet. Lažje je potovati in ustvarjati nove stike, če znaš več jezikov. Ko se učiš jezike, se ne naučiš samo govoriti v teh jezikih, ampak spoznaš tudi kulturo teh državah in imaš drugačen pogled na svet.

Aleksa Sibinović

Želja po učenju tujega jezika, razširitev besedišča in boljše izražanja pozitivno vplivajo na razvoj osebnosti. Učenje jezika spodbuja razvoj možganov, razvija spretnost v izražanju, pomaga ljudem pri vzpostavljanju stikov, izmenjavi izkušenj in druženju. Besedišče se oplemeniti ob branju dobrih knjig. Kdor ima rad svoj in tuj jezik, ta rad bere knjige in tako postaja duhovno bogatejši. Ali ni to dovolj razlogov, da imajo jeziki svoj praznik?

Tamara Sibinović

Jezik in besede, ki jih vsak teden govorimo, so naše domače orodje, s katerim lahko delamo, kar želimo. V davnih časih so imeli naši predniki svoj jezik, ki se je sčasoma razvil do današnjega modernega jezika vsakdanjega življenja. Danes se moramo zavedati pomena jezika, ki ga uporabljamo. To je razlog, da obstaja evropski dan jezikov. Ljudje se ta dan spomnijo svojih prednikov in svojega maternega jezika, ki ga moramo spoštovati.

Jelena Sibinović

KDAJ STE PRVIČ SLIŠALI SLOVENŠČINO, KATERE JEZIKE BI SE ŠE ŽELELI NAUČITI?

Slovenščino sem prvič slišala, ko sem bila majhna deklica. Moji babica in dedek sta se zmeraj pogovarjala v slovenščini. Lepo jo je bilo poslušati, ker se mi je zdela kot pesem. Še danes se mi zdi, da je slovenski jezik zelo zanimiv in melodičen. Upam, da sem vsaj malo svoje ljubezni do slovenščine prenesla na svoje otroke.

Zvezdana Kopanja

Slovenščino sem prvič slišal od svoje babice, od nje sem se tudi naučil, da je slovenščina južnoslovanski jezik. Moj cilj je naučiti se slovenščino, da lahko brez težav govorim s svojim bratrancem in nečakinjo. Po učenju slovenščine bi se rad naučil japonsko.

Ivan Delić

Moj materni jezik srbščina je eden izmed najzanimivejših jezikov na svetu glede težav pri branju in pisanju ter slovniči. Znanje drugih jezikov nam prinese veliko dobrega, učenje jezika nas poveže s svetom. Iz teh jezikov se lahko naučimo nešteto novih stvari in več kot vemo, bogatejši smo. Rad bi se naučil japonsko, predvsem zato, ker se sliši lepo in želim biti povezan s tistim delom sveta. Slovenski jezik sem prvič slišal od dedka, ki je slovenskega porekla, in zelo mi je bil všeč. Zato sem se začel učiti slovenščino. Zdaj se učim slovenščino, ker želim vedeti več. Želim imeti čim več načinov za zbiranje informacij, ki me zanimajo.

Viktor Perušić

Učim se slovenščino že tri leta. Zdaj je četrto leto, ko hodim na pouk. Želim si življenje in službo v Sloveniji. Tam je že moj oče. Rad bi se naučil veliko jezikov. Če bi bilo mogoče, vse jezike sveta. Takrat bi se počutil dobro v vseh državah. Ne bi imel omejitev zaradi jezika.

Nikola Grbić

Moj materni jezik je srbščina. Učenje jezikov nas povezuje. Jeziki zaslužijo svoj praznik, ker se tako lahko naučimo o različnih jezikih in njihovih kulturah. Rada bi se naučila španski in francoski jezik. Slovenščina je lep jezik, prvič sem ga slišala, ko sem bila pri sorodnikih v Sloveniji. Učim se slovenščino, da bi jih razumela.

Leonora Štefanac

ODPOTUJMO ŠE NA DRUGI DEL PLANETA

Do sedaj sem se učila več jezikov: v vrtcu je bila angleščina, v osnovni šoli nemščina, potem slovenščina na dopolnilnem pouku in francoščina na tečaju.

Mislim, da za učenje jezikov veliko pomeni potovanje. To poletje nismo potovali. Na počitnicah smo bili doma zaradi epidemiološke situacije. Ampak avgusta mi je uspelo obiskati Kitajsko! Spoznala sem pando, medveda, ki ima črno-belo dlako in se hrani z bambu-

som, kot tudi zeleni kitajski čaj. Kako je to mogoče, če nisem potovala? Kdo mi je pomagal? Avgusta sem obiskala tečaj kitajščine za začetnike. Veliko mi je pomagala učiteljica kitajskega jezika Gao Jan. Kitajske črke so zahtevne in drugačne, ampak so mi všeč. Razumela sem, da se skozi novi jezik lahko pride do drugega dela planeta. To je bila zelo pomembna izkušnja zame. Jezik je potovanje v drugo kulturo, v drugo državo.

Anastasija Babić

Naj nas risba Anastasije Babić ob evropskem dnevu jezikov popelje v Azijo!

KO ZAMENJAŠ SVOJ DOM IN DRŽAVO

Danes se veliko ljudi zaradi boljših služb, študija in boljšega življenja seli v druge države. Otroci najlažje prenesejo selitev in se najbolje prilagodijo novemu okolju. Prijateljica mojega sina se je lani z družino preselila v Koper. Prej se ni učila slovenščine. Všeč ji je Slovenija.

Selitev ima veliko dobrih posledic – novo delo, boljšo plačo, nove vtise, ampak pogrešate stare prijatelje.

Natalja Milaković

Moj stric je pred petnajstimi leti odšel v Slovenijo. Tam se je prvič učil slovenščino. Bil je zelo vztrajen in marljiv in se je tako dobro naučil, da vsi Slovenci pravijo, da se ne sliši, da ni tu rojen. Njegova žena je Slovenka in mu je zelo pomagala s slovenščino. Ona govori srbsko, ampak ni hotela govoriti, dokler se on ni naučil slovenščine. Najtežje je bilo biti tako daleč od družine, ampak zdaj je zelo uspešen v službi in lahko pride večkrat v letu (razen zdaj, v koroni). Tudi mi gremo k njim najmanj dvakrat letno.

Sonja Šuković

Jaz, pravzaprav, nisem nekdo, ki rad menja okolje in ljudi, s katerimi imam pogoste stike. Rad imam stalnost in stebre konstantnosti, katerih se lahko oklenem. Zato je za mene preselitev v drugo okolje precej velika sprememba. Spremeniti moram svoje navade ter se prilagoditi novi razgibanosti v novem okolju. Najbolj pa mi manjkajo moji bližnji, družina in prijatelji. Vsemu se človek sčasoma privadi. Če je novo okolje prijazno, ga kaj hitro vzamemo za svojega. Če pa je novo okolje neprijazno, pa je težje in zahteva več prilagajanja. Zelo lepo je, če je v novem okolju nekaj, kar nam pritegne pozornost, recimo kakšna lepa stavba, mostiček, cerkev ali kakšna druga znamenitost. Takrat nas to požene, da raziskujemo zgodovino in ozadje novega okolja. V vsem tem pa je najboljša reč, da v novem okolju spoznaš nove ljudi in novo kulturo. Vse to pa človeka bogati ter mu širi vsestranskost.

Rastko Zrnič

Moji sorodniki so se preselili v Slovenijo zaradi službe in boljšega življenja. Kot vsi so imeli tudi oni težave pri učenju slovenščine, ker je slovenščina podobna srbsčini in so živeli v okolju svojih rojakov, ki niso pravilno govorili slovenščine. Veliko so jim pomagali sodelavci v službi, ki so bili Slovenci, tako so slišali pravičen govor in so se naučili.

Njihovi otroci, ki so rojeni in živijo v Sloveniji, govorijo slovenščino kot materni jezik, a so se naučili govoriti in brati tudi srbsčino, pri tem sem jim jaz veliko pomagala. Zdaj oni meni pomagajo pri učenju slovenščine in so rekli, da mi gre dobro. Ko poskusim govoriti, vidim, da mi gre dobro, ampak še vedno se borim z dvojino in upam, da bom tudi to obvladala.

Bojana Palačković

Poznam veliko ljudi, ki so se preselili v novo okolje. Veliko se jih je že prej učilo slovenščino. Konkretno bom povedala za eno prijateljico. Imela je iste interese kot druge osebe, ki hodijo z njo na fakulteto. Vse se je začelo s pogovorom o fakulteti in potem o vsakdanjem življenju.

Dobre strani selitve so, da lahko spoznaš veliko novih ljudi, naučiš se veliko novih stvari, najdeš boljše delo, končaš šolo/fakulteto. Slabe so, da si sam, nisi s starši ali z družino, težko se znajdeš na začetku, rabiš čas, da se naučiš jezik.

Aleksandra Špehar

Nikolov oče in Jelenin mož je odšel v Slovenijo decembra 2018. Dobil je službo. Je natakar v hotelu Lifeclass v Portorožu. Ni se učil slovenščine pred selitvijo. Njegovo podjetje je organiziralo 60 ur pouka jezika. Ni ga bilo sram, če je naredil napako. Poskusil je vsak dan govoriti slovenščino, na ulici, v trgovini, z delovnimi kolegi. Zdaj govori zelo dobro. Najtežja zanj je bila ločitev od družine. Komaj čakamo, da bomo živeli vsi skupaj. Radi bi živeli v Portorožu. Dobre posledice selitve so spremembe oziroma možnost sprememb, če jih želiš. Slabe posledice so, če si ločen od svojih najdražjih in to, da govoriš v jeziku, ki ni tvoj materni.

Nikola in Jelena Grbić

Moja prijateljica je iz Bosne odšla živeti v Slovenijo zaradi službe. Prej se ni učila slovenščino. Pomagali so ji sodelavci in sosedi. Zanje so bile najtežje finančne težave, ampak zdaj, ko je naredila izpit iz slovenščine, ima višjo plačo in boljše pogoje življenja. Dobre posledice selitev v novo boljše okolje so novi izzivi, služba z manj korupcije, nova kultura, boljši pogoji, srečnejša družina, čistejše okolje, težko je, ker pogrešaš sorodnike, prijatelje, domačo hrano, mesto.

Verica Jacimović

Moja nona se je preselila v Slovenijo, ko je odšla v pokoj. S slovenskim jezikom se je srečevala od rojstnih dni in ga je aktivno govorila. Pred nekaj leti se je vključila na dopolnilni pouk slovenščine v Banjaluki. Nona ni imela težav z vključitvijo v družbo, ker je kot majhna vse počitnice preživela pri svoji noni. Zanje je bilo najtežje ureditev zdravstvenega zavarovanja in voziškega izpita. Dobre posledice selitve so spoznavanje novih ljudi in novih kultur, ogled sveta in rast sebe kot osebe. Negativne posledice so nostalgija, osamljenost, če nikogar ne poznamo, jezikovne ovire.

Ana Perić

Prijateljica iz službe je odšla živeti v Slovenijo. Učila se je slovenščino približno šest mesecev. Pri vključitvi v družbo ji je pomagala zdravnica z dela. Najtežje za njo je bila ločitev od družine. Dobre posledice so novo okolje, novi prijatelji, boljši delovni pogoji in napredek, boljše šole ...

Renata Stjepanović

Moja hči živi in dela v Sloveniji. Na Univerzi v Banjaluki je leta 2009 diplomirala na Fakulteti za elektrotehniko (ETF) kot najboljša študentka v zadnjih 40 letih obstoja ETF. Leta 2010 se je preselila v Slovenijo in doktorirala na Inštitutu Jožefa Štefana v Ljubljani. V Sloveniji so jo profesorji in sošolci dobro sprejeli. Naučila se je in opravila izpit iz slovenskega jezika ter pridobila državljanstvo v Sloveniji. Pred odhodom v Slovenijo se ni naučila slovenščine. Moja hči se je hitro prilagodila življenju v Sloveniji, zahvaljujoč korektnemu odnosu ljudi v njenem okolju, od katerih je imela podporo v vseh pogledih. Slovenija je moji hčerki zagotovila višjo stopnjo izobrazbe in primerno zaposlitev. Slovenija je čudovita država, ima čudovite in čiste reke, jezera, gore ... Slovenci imajo radi svojo državo, jo varujejo ... Moja hči ima rada življenje v Sloveniji, pogreša samo prijatelje in starše, ki živijo v Bosni.

Besima Smailović

Poznam prijateljico, ki se je preselila v Ljubljano. Prej se je učila slovenščino pri pouku slovenskega jezika. Pri vključitvi v družbo ji je pomagalo znanje slovenskega jezika in kulture. Dobre strani preselitve so večje možnosti za boljše življenje, a slaba je, da zapustiš prijatelje in dom.

Viktor Perušić

Poznam otroka, ki se je preselil v Slovenijo. Prej se ni učil slovenščine. Pri vključitvi v družbo mu je pomagalo poznanstvo s sorodniki. Dobre lastnosti preselitve so boljši pogoji za življenje in zaposlitve. A slabe posledice so odhod od doma, svoje družbe in znancev.

Nikša Perušić

Moja prijateljica se je letos preselila v Slovenijo. Poročila se je s Slovencem. Pomagal ji je, da se prilagodi novem okolju. Preden se je odselila, je obiskovala spletni tečaj slovenščine. Najtežje ji je bilo, da ni dobila službe v svojem poklicu.

Gorana Retel

Moja prijateljica se je odselila v Slovenijo. Učila se je prej slovenščino in to ji je pomagalo pri vključitvi v družbo. Najtežje ji je bilo napraviti izpit iz slovenščine C1.

Slobodanka Maličević

Sin moje prijateljice je odšel v Slovenijo. Nikoli se ni učil slovenščine in ni imel veliko težav s pogovorom. On je njim povedal v srbsščini, a oni so njemu v slovenščini. Že štiri leta je v Sloveniji in mu je zdaj dobro, veliko dela in si je našel prijatelje. Zagotovo mu je bilo najtežje, ker je bil daleč od družine.

Po mojem mnenju najboljše je to, ker ti je vse novo. Lahko greš na sprehod in se učiš pot do glavnega trga, trgovine, marketa, kje je park in veliko odkrivaš po mestu. Sigurno ti na začetku ne bo dolgčas nikoli, ker ničesar ne veš in se spoznavaš z vsem. Slabo je, ker svoje družine in prijateljev ne moreš vedno povabiti na kavo, a lahko si najdeš nove prijatelje.

Milena Stanišić

Poznam nekaj ljudi, ki so odšli živeti in delati v Slovenijo. Sorodnik, ki je šel v Slovenijo, se ni prej učil slovenščine, ampak je šel na pouk tam. Na delu ima veliko prijateljev, ki govorijo srbsščino in slovenščino pa so mu pomagali. Zanj je bilo najtežje, ker je daleč od družine in punce in veliko je delal. Še danes pogreša našo hrano. Dobre strani selitve so boljše življenje zaradi dela in denarja, več možnosti za delo, boljša medicina, univerze, veliko narave, možnost potovanja v EU. Težko se je prilagoditi na nove pogoje življenja, pogreša družino.

Ivana Kerševan

Prijatelj je šel študirati arhitekturo v Ljubljano, kasneje je ostal ter delal in živel v Sloveniji. Pred odhodom v Slovenijo je opravil tečaj slovenščine. Prijatelji na fakulteti so mu najbolj pomagali pri vključevanju v družbo. Najtežje mu je bilo, da je bil ločen od družine, ki je ostala v Bosni. Dobre stvari pri selitvi v novo okolje so spoznavanje novih ljudi, novi običaji, nove kulture, priložnost za boljše življenje. Grde stvari so ločitev od družine, prekinitvev odnosov s starimi prijatelji, sprememba nekaterih starih navad.

Dražena in Mladen Bubonjić

Moja teta Ljiljana se je iz Bosne preselila v Slovenijo. Ona je zdravnica družinske medicine. Prej se je učila slovenščino na poletni šoli v Kopru in tudi prek Skypa z učiteljico slovenščine. Pri vključitvi v družbo ji je veliko pomagalo, ker se je prej učila slovenščino. Najtežje zanj je bilo opraviti strokovni izpit iz medicine pred komisijo v Ljubljani. Dobra posledica selitve je življenje v novem zelo urejenem okolju. Slaba posledica je veliko novih informacij v novem okolju in domotožje.

Anastasija Babić

Iz Bosne in Hercegovine veliko ljudi odhaja v zahodnoevropske države, tudi v Slovenijo. Vzroki za selitev posameznikov in celih družin so številni. Velika brezposelnost, slabe delovne razmere, strankarska zaposlitev v državnih službah in podjetjih ... Zaskrbljujoči podatek je, da odhaja veliko mladih in izobraženih, ki v tujini nato pišejo uspešne zgodbe.

Tam najdejo zadovoljstvo v splošni urejenosti države, v kateri pravni sistem deluje bolj učinkovito in politika ni del vsakdanjika. Še vedno pa je stresno, ker se morajo čim hitreje vključiti v novo okolje in količina novih informacij po prihodu je izredno velika. Znanje jezika je zelo pomembno za iskanje službe. Najti si morajo stanovanje. Sprva jim zagotovo ni lahko.

Bojana Derkuća Bevandić

Poznam Hano. Pred selitvijo se je z mano učila slovenščino. Sestra Ena ji je pomagala pri vključitvi v družbo. Najtežje se ji je bilo navaditi na novo posteljo.

Selitev za večino ni vsakdanji dogodek, zato je povezana z veliko obveznostmi. Prepogosto se ob tem pozablja na najmlajše člane družine, otroke in mladostnike. Občutljivi so na spremembe. Dobre posledice so priložnost za spoznavanje novih prijateljev, za vzpostavitev boljšega delovnega razmerja in za spremembe življenjskih navad na bolje. Slabe posledice so izguba prijateljev, nostalgija ...

Nevena Crnčević

V Bosni rečemo, ko želimo pozdraviti drage goste, »počutite se kot doma«. Na žalost se mnogi moji prijatelji, sorodniki, sodržavljeni v »svoji hiši« ne počutijo več dobro. Zato so morali iskati neke »druge hiše«. Izrinjeni so bili iz »svoje države« in so se poskušali »sprejeti« v »drugo državo«. Večina jih ni poznala jezikov drugih držav in le malo se jih je teh tujih jezikov zares učilo.

Nezadostno znanje jezika teh ljudi je preprečilo nadaljnje izobraževanje in s tem lažjo integracijo v družbo. Za tiste, ki so imeli srečo, da so se izobraževali, je bila vključitev v družbo lažja. Življenje v različnih državah je neprecenljivo bogastvo, ko so te države vaša svobodna izbira in ne beg pred revščino in vojno.

Slovenija zame ni tuja država. Vsi s tega območja smo PRASLOVANI. Moje odrasčanje so zaznamovali Lačni Franc, Pankrti, Laibach, Buldožer, Mladina, Tomaž Pandur, Bojan Križaj, Jure Franko, Kekec ...

Dubravka Bevandić Bucalo

ŠTUDENTKE UNIVERZE NA PRIMORSKEM SO SPOZNAVALE ŽIVLJENJE SLOVENCEV V BANJALUKI IN PRIJEDORU

Na pobudo dr. Barbare Zorman z Univerze na Primorskem smo učenci dopolnilnega pouka slovenščine v Banjaluki vzpostavili sodelovanje s študentkami, ki v Kopru obiskujejo drugi letnik študija pedagogike. Sodelovalo je devetinštirideset študentk. V okviru praktičnega dela pri predmetu Medkulturnost v vzgoji in izobraževanju, ki ga vodi dr. Barbara Zorman, so se preko zooma povezale z učenci, ki se učijo slovenščino pri Barbari Hanuš. Študentke so učence povprašale po njihovem odnosu do Slovenije, o delu Društva Slovencev Triglav ter o življenju v Banjaluki.

Nekatera njihova spoznanja:

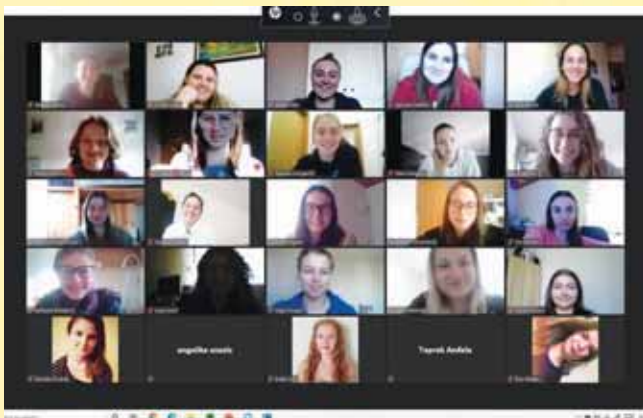
- Uvidela sem, koliko smo si različni, a hkrati podobni. Koliko se lahko naučimo od drugih kultur in s tem popestrimo svoje življenje. Vesela sem za to izkušnjo! :)

- Preko intervjuja sva izvedeli, da je Banjalučanom naša kultura zanimiva in se precej razlikuje od naše. Spoznali sva, da zna biti učenje slovenščine resničen zalogaj, hkrati pa si prizadevajo za učenje slovenščine, da bi se lažje vključili v slovensko študijsko ali delovno okolje.

- Lepo je videti, kako pripadniki drugega naroda cenijo slovenski narod, kulturo in jezik. Zanimivo je videti, kakšno željo imajo po učenju slovenščine, že to, da imajo možnost gledati slovenske televizijske programe, jim pomeni veliko.

Spoznali sva, da je učenje slovenščine velik izziv in da smo lahko ponosni na svoj posebni jezik in kulturo.

- Ugotovila sem, da ljudje dajejo svojim koreninam velik pomen in se z njimi želijo seznaniti, spoznati obstoječo kulturo in biti delček le te.

- Predvsem me je intervju pozitivno presenetil, saj nisem pričakovala tako pozitivne izkušnje. Z intervjuvanko smo se res dobro ujele in se pogovarjale dolgo časa in se tudi zmenile, da gremo na kavo, ko pride v Slovenijo. Navdušena sem, ko vidim, da se tudi ljudje iz drugih kultur samoiniciativno želijo učiti našega jezika, ki pravzaprav ni lahek za učenje. Res sem vesela, da sem imela priložnost imeti tako izkušnjo :)

- Nad pogovorom z dijakinjo iz Banjaluke, ki ima slovenske korenine, sva bili pozitivno presenečeni, saj je bila zelo zgovorna, njeno znanje slovenščine je odlično, izrazila je navdušenje nad Slovenijo in željo po bivanju ter študiju v Sloveniji. Čeprav je bila Slovenka mama njene babice, tudi sama ohranja slovensko kulturo in jezik ter zase in za svojo družino pravi, da so tako Slovenci kot Srbi. Lepo je bilo videti veliko željo dijakinje po stiku s slovenskimi koreninami.

- Pogovor mi je pustil pozitiven vtis. Veseli me, da se s takim veseljem učijo slovenščine in da jim ta toliko pomeni. Lepo je videti, da se zanimajo še za druge kulture. Veseli me tudi, da si želijo spoznati Slovenijo in njene prebivalce in nekoč celo priti sem.

- Pogovor z gospo iz Bosne, ki ima slovenske korenine, je bil zelo sproščen in prijeten. Obe se strinjava, da je bila to pozitivna izkušnja, preko katere sva lahko spoznali njeno kulturo ter tudi našo skozi njene oči. Najbolj nama je bilo zanimivo to, da se gospa v Sloveniji počuti kot doma, da zelo ceni našo naravo ter prijaznost med ljudmi. Prav tako pa nama je povedala, da se ji zdijo Slovenci narod, ki zelo ceni svoj jezik, kulturo in državo.

- Pogovor z gospo mi je dal vpogled v drugačen način življenja, saj je njena družina razseljena. Sama živi v Banjaluki, ena hčerka živi v Ljubljani, druga na Dunaju. Kot upokojenka je zelo aktivna, kar mi je bilo zelo všeč.

- Intervju naju je pozitivno presenetil, saj sva tudi sami začeli gledati na našo kulturo bolj pozitivno, pridobili sva informacije, kako je živeti v tujini, in osebni pogled v življenje v Banjaluki.

- Pri intervjuju z gospodom Mladenom Bubonjićem sva ugotovili, da veliko ve o zgodovini svoje družine in o slovenski kulturi. Podal nama je tudi veliko informacij o samem društvu. Čeprav je zelo zaposlen, si je vzel veliko časa, da je odgovoril na naša vprašanja.

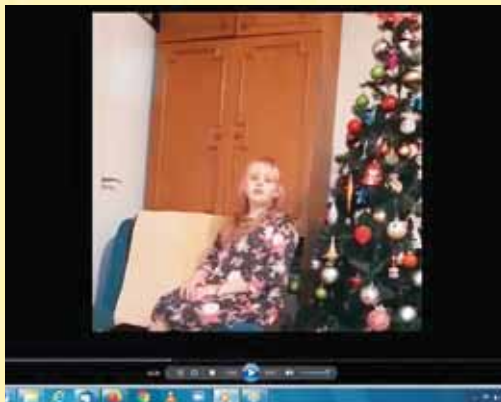
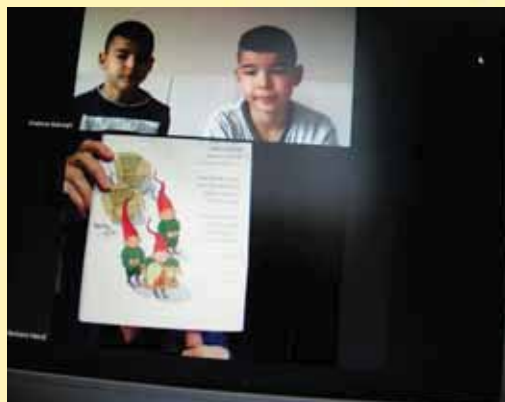
- Po pogovoru z Barbaro Hanuš sva spoznali, kako pomembna je empatija in razumevanje pri delu z učenci priseljenci. Pokazala nama je, da lahko vsak z neko željo in voljo pomaga učencem priseljencem po svojih najboljših močeh ne glede na poklic ali pozicijo na šoli.

študentke drugega letnika pedagogike na Univerzi na Primorskem

DELO NA DALJAVO NI BILA OVIRA, DA NE BI S PESMIMI SLOVENSКИH PESNIKOV PRAZNOVALI RAZLIČNE PRAZNIKE

Pripravili smo novoletni program, Društvo Slovencev Triglav pa je najmlajše presenetilo z obiskom dedka Mraza in z darili.

8. FEBRUAR - SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Spomin na Franceta Prešerna so učenci počastili s pisanjem pesmi. Ustvarili so tudi likovna dela. Program smo pripravili skupaj z učenci, ki se slovenščino učijo v Švici, njihov učitelj Rajko Tekalec je recitacije, risbe in fotografije povezal v kratek film.

Nikša Perušič

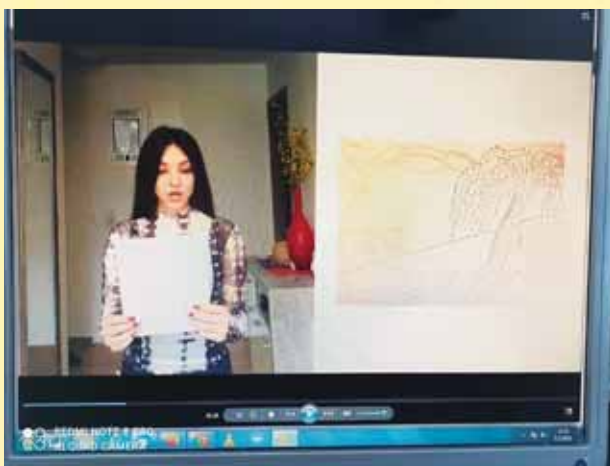
Prešernova rojstna hiša - Vrba na Gorenjskem

VRBA

Vrba,
razplesana in živa,
po vetru in dežju,
vrba,
ob reki senco narediš,
plešeš in ljudi veseliš,
vrba,
po vetru in dežju,
razplesana in živa.

Iva Potkonjak

ZIMA

Zima,
hladna in bela,
januarsko neusmiljena.
Zima,
napolnila si mi srce,
ohladila si mi dušo,
zamrznila si mi možgane.
Zima,
januarsko neusmiljena,
hladna in bela.

Sonja Šuković

TURJAŠKA ROZAMUNDA

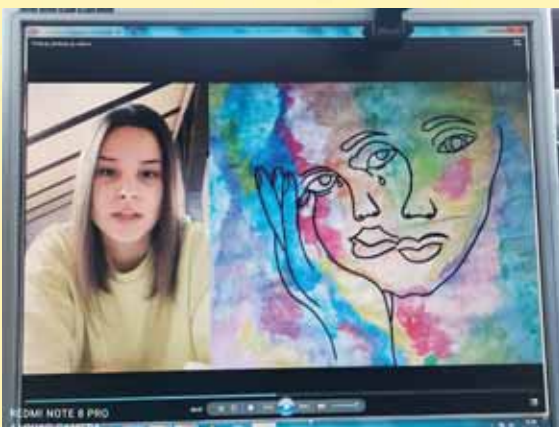
Rozamunda
Roža deklic
Po svoji lepoti je znana
Rozamunda
Ki živi v Turjaškem dvoru
Pripravljala je poroko
Ampak lepa Lejla
Vzela je njenega moža za roko
Rozamunda
Po svoji lepoti je znana
Roža deklic

Mirjana Makivić in Jelena Sibinović

Rozamunda,
lepa in prenegljena,
pogumna
in neomajna,
Rozamunda,
ki ljubiš,
in se bojiš za ljubezen svojo,
a strah ljubezen ubije.
Rozamunda,
lepa in prenegljena,
pogumna in neomajna.

Elena Lunić

SONCE

Svetloba
Rumena, topla
Podnevi in po svetu
Svetloba
Polepša življenje
Izziva nasmeh
Ogreje
Svetloba
Podnevi in po svetu
Rumena, topla.

Aleksandra Špehar

Viktor Perušić - France Prešeren

V pesmi Zdravljica France Prešeren razmišlja o svobodi.

SVOBODA

Svoboda,
veličastna in krvava,
je tu in ni.
Svoboda,
tiho čaka,
da bo vzeta,
da ne bo svobodna.
Svoboda,
je tu in ni.
veličastna in krvava.

Ana Perić

Svoboda
ljubezniva in občutljiva
radostna in slavnostna
svoboda
vsi te želijo
in hrepenijo
za tabo
svoboda
radostna in slavnostna
ljubezniva in občutljiva.

Anastasija Babić

Sodelovali smo na natečaju Slavističnega društva Dolenjske in Bele krajine.

SONCE V DUŠI

Potovanje pogrešam,
kot vsaka oseba.
Nam temni oblaki
tega ne dovolijo.

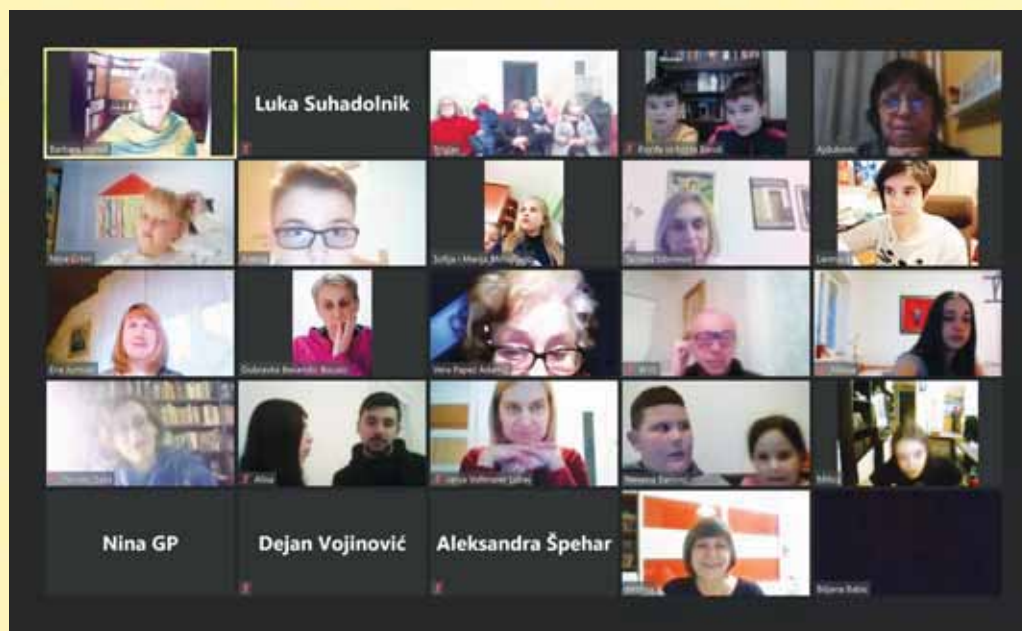
Pridi nam Sonce,
čim prej pridi,
ter majhne radosti zbudi
v moji, v tvoji, v vsaki duši.

Anastasija Babić

S PRIREDITVIJO POZDRAV POMLADI SMO POČASTILI 8. MAREC – DAN ŽENA, 12. MAREC – GREGORJEVO IN 21. MAREC – PRIHOD POMLADI.

Pozdravila nas je Eva Jurman iz Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, nastopali so naši učenci in učenke ter gostje: bivše učenke, bivša učiteljica Nina Gradič Planko, lektorica slovenščine na Univerzi v Banjaluki Janja Vollmeier Lubej, učiteljica slovenščine v Novem Sadu Rut Zlobec in predstavnica Društva Slovencev Kredarica Novi Sad Elza Ajduković ter slovenska pesnica in igralka Saša Pavček, ki jo naši učenci že dobro poznajo.

Pesem o mami
France Filipič

Mama nastavi roko,
zvezda ji sede na dlan,

mama nastavi roko,
sonce ji sede na dlan,

mama nastavi roko,
sreča ji sede na dlan,

Mama med svoje otroke tri
zvezdo, sonce, srečo razdeli.

MARTINA TAVČAR

Pomladna

Janez Bitenc

SOFIJA MIHAJLOVIČ

Na polju rožice cveto,
na drevju pa ptički pojo,
z neba nam sveti sonček zlat,
že prišla je k nam pomlad.

Iz gozda sem pa znani glas,
naznanja, da prišla je v vas,
spet drobna, mila kukav'ca,
srca moj'ga ljubica.

Prejeto od ...

Pridi, ti,
ki s prvimi mehкими
tokovi vetra prinašaš nemir
in imaš smeh cvetov
in oči
pomladnega neba.
Pridi
na beg mojih želja,
ki so nežno ujete
v jez moje duše,
in poglej,
kako lep
je v meni tvoj obraz.
Ne čakaj,
lahko se zgodi,
da pride
kdo drug
in me zasnubi
s poljubi vetra.
Veš,
kako mehka
so usta spomladi
in žejna dobrote.

Pridi

Saša Vegri

IVANA LUJIČ

Jablana

Saša Pavček

Zdaj zdaj bodo jablane cvetele,
a mēd se bo cedit čez čas.
Še je čas, da zraste plod,
še čas, ko padel bo z drevesa.

Četudi bo žuželkam hrana,
ne pojde v nič,
saj jablana ve za krogotok,
tako preprost,
da bolj ne more biti:
važno je le biti.

Vsrkati toploto sonca,
počivati ob luni,
blagrovati zemljo, vodo,
dež in mehek sneg,
iz čiste radosti
poklanjati cvetove,
zreli sad,
na jesen položiti listje
h koreninam,
v hvaležnosti,
da so.

BRALI SMO PESMI NEŽE MAURER IN ZAPISALI SVOJA RAZMIŠLJANJA

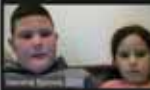
Rišem sonce
Neža Maurer

Rišem sonce –
rumeno, rumeno,
bleščeče rumeno!
Vsa risba je polna zlata.

Drevo –
bodi zeleno ozadje!
Njiva –
bodi rjavo ozadje!
Potok – bodi sivo ozadje!
Mama –
stopi v kot risbe,
da bom vedel,
kje sem doma
sredi tega sončnega sveta.

MIHAILO CRNČEVIĆ

Ta pesem je zelo lepa. Spominja me na sebe, ko sem bila mlajša, ker sem od mladih let ljubila risanje. Danes mi je risanje več od hobija, spodbudi me.

Leonora Štefanac

Kaj najraje rišem? Kaj ne sme manjkati na moji risbi?

Tudi meni je pomembno, da je na risbi sonce. Svetloba pokaže, da se nekaj prebuja.

Stefan Kuprešak

Ko rišem in je na risbi sonce, se mora videti tudi senca. Tako je risba lepša in bolj resnična.

Lucija Vujinović

Na moji risbi morajo biti barve. Z risbo izrazim svojo domišljijo.

Marija Budiša

Rad rišem naravo. Lepo je videti cvetje, živali, drevesa, rastline.

Miloš Budiša

Pomembno je, da so na risbi stvari, ki imajo v mojem življenju smisel. To so narava, cvetje in različni notranji prostori.

Gabrijela Tavčar

Rišem avto. Na risbi morajo biti cesta, semafor in pešci. Avto rišem, ker imam rad avtomobile. Všeč so mi novi avtomobili, rad pa gledam tudi stare.

Mihailo Crnčević

Rada rišem punčke, ker se z njimi najraje igram. Punčke na moji sliki imajo svetle lase in roza obleke.

Mia Crnčević

Danes sem veter

Neža Maurer

Danes sem veter -
čez trate hitim,
travice majem,
metulje podim.

S cveta na cvetok
odnašam pozdrav -
regratu lučke
nazaj ne bom dal!

Drobna padalca
bom mravljam pripel -
še nje na potepanje
s sabo bom vzel.

ALEKSA SAVIČ

Pesem Veter Neže Maurer mi je všeč, ker je na zelo interesanten način opisala, kaj en veter lahko dela v svojem dnevu. Tisti veter gre skozi trave in jih maje in se igra z metulji. Lahko tudi regratu krade njegovo luč in če ne želi, je ne vrne. Veter se lahko heca z majhnimi mravljami in jim podari drobna padalca.

Jelena Sibinović

Komu nagaja veter? Koga bi še lahko vzel s seboj?

Veter preganja tudi ljudi. Piha po mestu in odnaša klobuke.

Milica Marjanović

Veter bi šel najprej v gozd. Majal bi drevesa in nosil listje. Pregarjal bi ježa. Južni veter bi prišel v mesto in stopil sneg.

Nina Grbić

Veter bi vzel s seboj še cvet. Poletel bi v gozd. Tam so divje svinje.

Dorđe Baroš

Vzel bi pikapolonico. Nosil bi jo z enega travnika na drugi. Povsod bi srečala mravlje.

Kosta Baroš

Veter bi šel na kmetijo. Pozdrave bi nesel živalim. Najbolj bi se ga razveselil pes, ker se pes rad igra.

Aleksa Savić

Veter je dal padalca vrabčku. Vrabček je s padalci naredil hišo. Dal jih je v gnezdo, da je gnezdo mehkejše.

Aleksa Miletić

OGRAJE

*Kdo si je drznil postaviti ograje,
zbiti plotove,
razmejiti naše in vaše,
moje in tvoje?
Begamo sredi lastnega nesmisla,
omejeni v zamejenem prostoru
iščemo drug drugega.
Izgubljammo sebe.
Ograje pa kar rastejo više in više.*

Izbral sem pesem Ograje, zato ker je ta pesem zelo poučna in so take misli kot v tej pesmi zelo potrebne vsemu človeštvu – v sedanjih časih ljudje postavljajo velike ograje in meje proti drugim in se oddaljujejo eni od drugih. So pa tudi ljudje, ki ohranjajo odnose z drugimi ljudmi. Naj se vsi učimo delati tako kot takšni ljudje in porušimo ograje, meje in ovire proti drugim. Naj se vsi ljudje bolj zblížajo, ker tako lahko premagajo veliko ovir in je vsem boljše skupaj.

Marko Budiša

RAHLO, NEŽNO

*Rahlo, nežno,
kot se cvet dotakne cveta,
zrak vode, veter skale -
se želja dotakne srca ...
Rahlo, nežno.*

Vse pesmi so čudovite, ampak Rahlo, nežno je še posebej čudovita in mi je nekako najbolj všeč. Se mi zdi kot pisateljica, ker je tako nežna kot njeno ime in oseba. Čeprav kratka, je name pustila globok vtis. Preprost, a močan, nežen in prijeten.

Aleksandra Šindić

Ko se zaljubimo, srce nam trepetja. Želje v naših telesih so rahle in nežne. Pesnica ima otroški in mladosten duh. Zato je te stvari o ljubezni tako dobro opisala.

Nikola Grbić

DOMOV

»Greš domov?« me vpraša
drobno otroče plavih oči.
»Vsi gremo domov,« mu rečem
in ono se veselo smeji.
Domov.
Dom je tam, kjer je ljubezen.
Toliko je hiš in tako malo domov.
Kam naj grem?
Otroče gleda za mano in verjame,
da grem domov.

Ta pesem mi je všeč, ker me spominja na domove - hiše, v katerih sem odraščala. Zaradi vojne smo pogosto menjali kraj bivanja in hiše, ampak vsaka hiša je bila dom zaradi srca in nasmeha moje mame.

Vanja Perić

Skozi to pesem se lahko vidi Nežina nežnost do njenega doma in njenih najbližjih. Kljub težkemu življenju in slabemu zdravju je imela podporo družine, kot pravi njena hči, vedno je imela čas za družino. Že od otroštva je imela podporo svojega dedka, ki jo je podpiral v pisanju. V tej pesmi nam govori o toplini doma in spokojnosti, ki nam zagotavlja dom. Dom je sinonim za ljubezen, mir in srečo.

Bojana Palačković

Domov je zame izjemno lepa pesem. V teh nekaj verzih je bistvo življenja opisano na topel način. Morali bi si prizadevati, da bi imeli svoj dom. Najpomembneje v pesmi je, da dom ni samo hiša. Naš dom je tam, kjer nas čaka ljubezen.

Sanja Katan Grbić

Za pesnico dom ni vsaka hiša. Hiša je narejena iz različnih materialov, dom pa so ljudje, ki v njem živijo. Dom je zavetje od vseh neviht, v njem se počutimo varno in ljubljeno. Doma ni, od koder ste, dom je svetloba, ko je okoli nas tema. Dom je najlepša beseda, ker se ljubezen začne v domu in ni bolj udobnega kraja za dobrodošlico.

Sara, Sanja in Sreten Tešanović

Poezija Neže Maurer je močno čustvo. O čustvih je težko pisati. Lahko jih le začutimo. Neža Maurer na preprost in edinstven način govori o najbolj skritih globinah naše duše. Njene pesmi nam govorijo, da naj se ustavimo, vrnemo k sebi in najdemo prave vrednote. Ob branju njenih pesmi sem se začela spraševati, ali živim v hiši ali domu, ali znam videti, slišati, začutiti pomembne stvari v življenju, ker pomembne stvari so, kot piše Neža Maurer, v nas, ljudje okoli nas in naravi. To pogosto pozabimo.

Dubravka Bevandić Bucalo

VSAKO JUTRO

*Vsako jutro nov svit,
svetla želja po novem,
leden strah pred novim.
Nikoli ne veš,
katera izpolnitev te oslepi,
katero veselje spodmakne tla,
katera ljubezen ti ustavi srce.
Vsako jutro nova želja,
nov strah.*

Všeč mi je ta pesem, ker nas opozarja, da je vsak dan darilo in da bi ga morali ceniti. Vsak dan je izziv, napolnjen z našimi željami in strahovi. Nikoli ne vemo, kaj nam lahko polepša dan. Veseliti bi se morali vsako jutro in vsak dan.

Ana Perić

Dobro opisano življenje. En dan smo veseli, en pa slabe volje. Vendar bi morali gojiti upanje. To nas naredi dobre ljudi, da pomagamo drug drugemu. Lepo je Neža rekla: „Vse bo lepo.“

Jelena Grbić

NEKAJ ALI NEKDO

*Vsak od nas je samotna gora,
otok, mogoče zvezda,
ali nekaj še bolj samotnega,
temnega v temi.*

*Čudež je že to,
da se pojavi nekaj
ali nekdo,
ki to temo razžari.*

In nič več.

Izbrala sem si pesem Nekaj ali nekdo, ker imam zelo rada ljubezensko poezijo. Menim, da ima vsaka oseba čas, ko se počuti osamljeno, in misli, da bo to trajalo večno. Kljub temu življenje ni tako kruto pa nam vedno pošlje osebo, da osamljenost prežene. Ta oseba se navadno pojavi nenadoma, ko najmanj pričakujemo, in zaradi nje nismo več osamljeni.

Ivana Kerševan

K TEBI POTUJEM

*vse svoje življenje.
In ko bo življenja konec,
kako bom potovala?
Pridi mi naproti!
Hodim zelo počasi,
a se nikoli ne utrudim.
Moje življenje je potovanje k tebi.*

Najbolj všeč mi je pesem K tebi potujem. Verzi so kratki, jasni in lepi. Ta pesem verjetno ima velik pomen za pisateljico, ker govori o življenjskem potovanju.

Aleksandra Špehar

Neža Maurer je pa tako lepa oseba, da ti da kar voljo do življenja. Nežine oči so iskrive, ve-sele in samo tak človek lahko napiše ne samo pesmi za odrasle, ampak tudi pesmi za otroke. Zame naslednje besedilo najbolje opisuje pisateljico Nežo Maurer: „Neža Maurer ni samo velika pesnica – njena življenjska radost, hvaležnost ter ljubezen do sveta in ljudi so lahko navdih vsakemu izmed nas. Preveč pozornosti namenjam težavam, ne znamo videti lepote, ki nas obdaja, in uživati življenje v polnosti.“

Besima Smailović

Ob branju pesmi Neže Maurer dobim vtis, da sem prisotna v njenih delih. Tako lepo izbra-ne besede zelo nazorno opisujejo ljudi in živali, da nam ustvarijo vtis, da jih vidimo pred seboj. Ljubezen do otrok in živali v samo nekaj besedah preplavi naša čustva, zaradi česar je branje njenih pesmi čisti užitek tako za telo kot za glavo. Hvala ji za to.

Nevena Crnčević

Ob branju pesmi Neže Maurer lahko v nekaj trenutkih zaživimo cel dan, celo življenje. Od negotovosti, ki pometa obale našega dvoma, ki se rodi vsako jutro, skozi hrepenenja po domu, do omejitev, ki nas obkrožajo tako med ljudmi kot v nas. Nežnost ni prisotna vsak dan, včasih nas prevzame strah, vendar v upanju, da nas nekdo vedno čaka, da razpre roke, niti smrt ne more preseči ljubezni in volje do življenja. Na koncu vedno nekam potujemo, življenje je potovanje. Škoda je, če ne pustimo sledi, ne zapišemo kakšne lepe besede o tem potovanju.

Dražena in Mladen Bubonjić

KAKO PISATI

*Pisati – kakor voda hiti,
pisati – kakor trava latí,
pisati – kakor skače kozlič,
pisati – kakor poje ptič,
pisati – kakor sonce sije,
pisati – kakor burja brije,
prezreti oblake in skale,
kot da jih ni;
prezreti pohvale in šale - in pisati,
kot da znaš na vsem svetu
samo ti.*

Zelo mi je všeč pesem Kako pisati, ker govori o tem, kako pisanje pisateljem pride naravno. To je njihova potreba, kot soncu, da sije, in vodi, da hiti.

Sonja Šuković

Izbrala sem Kako pisati. Rada pišem in ta pesem na lep način pove, kako spodbuditi pisatelje, da pišejo po svoje. Pesnica pravi, da ignorirajte vse in opišite svet tak, kot ga vidite.

Ana Benković

Da si lahko otrok ...

Neža Maurer

Da si lahko brezskrben otrok,
moraš imeti skrbno mamo in ata.
Da si lahko vesel otrok,
je dobro, če imaš še sestro in brata.
Dobro je še, če imaš
mačko, psa, drevo, travnik in reko.
Ni pa tako pomembno, da imaš
računalnik, tv in moderno obleko.

NINA GRADIČ PLANKO

Uspavanka za mamo

Neža Maurer

Ajatutaja, mamica, spi!
Luna za tvoje otroke skrbi.
Zjutraj bo potok stekel po mleko.
Očka nam bo nataknil obleko.
Pred hišo nas bo sonce čakalo,
z žarki za roko nas
v šolo peljalo.

Ti pa doma se z muckom igray
in ne sprašuj, kako in zakaj

...

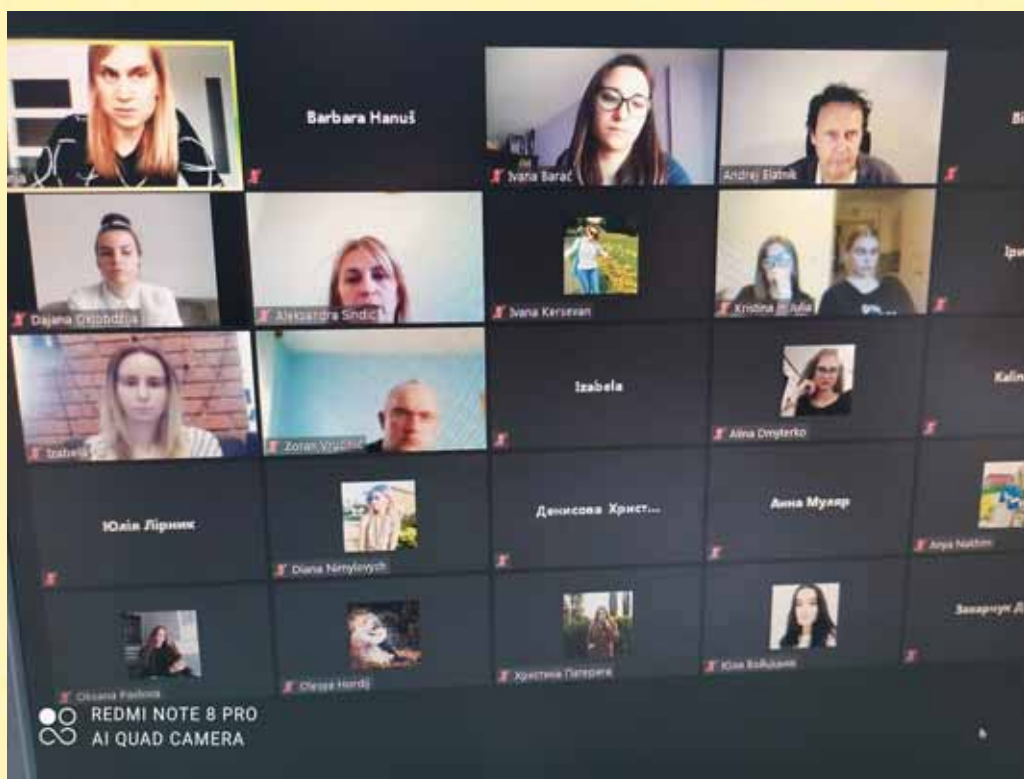
MIA CRNČEVIČ

LITERARNI VEČERI

Prisluhnili smo pesmim Franceta Prešerna, ki so jih ob 8. februarju brali študenti Filološke fakultete v Banjaluki. Program je pripravila in vodila lektorica za slovenski jezik dr. Janja Vollmeier Lubej.

Na literarnem večeru, ki ga je pripravila in vodila Janja Vollmaier Lubej, smo spoznali slovenskega pisatelja Andreja Blatnika.

UŽIVALI SMO OB OGLEDU SPLETNIH PREDSTAV

Epidemija nam je marsikaj vzela, dala pa nam je možnost ogleda različnih spletnih predstav. Učenke, ki so si ogledale predstavo S popotnikom Jakom po Sloveniji, so zapisale svoje vtise.

Najbolj zabavno je bilo, ko sta Jaka in njegova babica Slovenija plesala. Nisem poznala pesmi Slovenija, od kod lepote tvoje. Vedela sem, kaj so kurent, čarovnica, potica, soline in da ima Slovenija obliko kokoši.

Milica Marjanović

Popotnik Jaka je iskal svojo babico. On je potoval po Sloveniji z enega mesta na drugo. Moj najljubši dogodek s potovanja je, ko so plesali kolo okoli breze. To se je dogajalo v Beli krajini in peli so pesem Lepa Anka kolo vodi. V Beli krajini se nahaja mesto Sinji vrh, od tam so moji predniki. V bližini teče reka Kolpa, ki je meni ena najljubših v Sloveniji. Rada bi obiskala Belo krajino in se kopala v reki Kolpi.

Katja Lunić

Všeč mi je, ko Jaka na poti srečuje zanimive ljudi. Vedela sem že za kurenta in za ljubljanskega zmaja.

Marija Budiša

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ SLOVENIJE

Na Filološki fakulteti v Banjaluki je profesorica dr. Biljana Babić pripravila razstavo fotografij Slovenije. Fotografije so posneli študenti, ki obiskujejo lektorat slovenskega jezika pri lektorici Janji Vollmaier Lubej. Odprtja so se udeležili tudi člani Društva Slovencev Triglav.

SLOVENIJA - GASTRONOMSKA REGIJA EVROPE

Slovenija je leta 2021 gastronomska regija Evrope. Gledali smo filme o tradicionalni hrani v različnih slovenskih pokrajinah, spoznali smo recepte za značilne slovenske jedi, pogovarjali smo se tudi o slovenskih pregovorih, povezanih s hrano.

Besima Smailović in Anastasija Babić sta ob gregorjevem pripravili ptičke iz testa.

Ljubezen gre skozi želodec.

Tudi v srbsčini imamo podobne pregovore. Najbolj resničen mi se zdi "Ljubezen gre skozi želodec". Mislim, da je to zelo resnično, ker ko je človek sit, je boljši do drugih, ampak če je lačen, je zelo živčen. Jaz sem zelo živčna, ko sem lačna. Mama in babica sta mi tudi pogosto govorili, da imajo moški radi dobro hrano in da mora biti ženska dobra kuharica.

Ivana Kerševan

Najbolj resničen pregovor je, da gre ljubezen skozi želodec. Če si sit, si tudi srečen, če si srečen, oddajaš dobro energijo. »Človek ne more dobro misliti, dobro ljubiti in dobro spati, če ni dobro jedel,« je zapisala Virginia Woolf. Če si sit, si dobre volje in to pokažeš drugim ljudem. Če nisi sit, ne moreš dobro misliti in se ne moreš učiti, razmišljaš samo, da si lačen, ali komaj čakaš to orehovo potico, da se posladkaš.

Aleksandra Špehar

S trebuhom za kruhom.

Ljudje zapuščajo domove in odhajajo v druga mesta in države zaradi boljšega življenja. Kjer je družina, tam je dom. Zaradi tega tudi mi želimo živeti in delati v Sloveniji.

Sreten, Sanja in Sara Tešanović

Zrno do zrna pogača, kamen na kamen palača.

Vse lahko dosežemo v življenju, če delamo premišljeno in vztrajno. Izbrali smo ta pregovor, ker ga uporabljamo v našem vsakdanjem življenju.

Sreten, Sanja in Sara Tešanović

Tega sem izbrala, ker nas uči potrpežljivosti. Nič se ne zgodi hitro in moramo delati za svoje cilje. Svojo palačo moramo graditi počasi.

Ana Benković

SPET SKUPAJ!

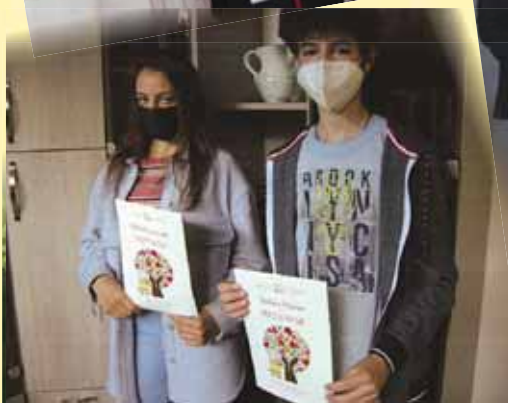
Epidemija nam dolgo ni omogočala, da bi imeli pouk v živo, srečevali smo se le ob ekranih, a ob prvem srečanju po štirinajstih mesecih se nam je vsem zdelo, kot bi se videli pred kratkim. Otroci, mladostniki in odrasli so prejeli potrdila za obiskovanje pouka za preteklo šolsko leto in veliko nagrad, ki so si jih prislužili na različnih natečajih.

Med učenci so pridni bralci, veliko jih je prejelo priznanja in knjižne nagrade za bralno značko, prislužili so si tudi priznanja za sodelovanje v projektu Rovka Črkolovka.

Priznanja in nagrade za sodelovanje na natečaju Svetovnega slovenskega kongresa so zdaj v pravih rokah.

Naša učenka Milica Marjanović je v tem šolskem letu napisala knjigo Pod morjem.

Če poleti beremo, postanemo poletavci - prislужimo si priznanje in majico.

Najlepše je bilo, da smo se spet zbrali, pogovarjali, učili in ustvarjali.

Najraje se učiva nove besede. Zanimive so bile besede, ki smo se jih naučili o hišah in prostorih v stanovanju. Rada imava različne preskuse znanj in kvize.

Mia in Mihailo Crnčević

OBELEŽILI SMO 20. MAJ – SVETOVNI DAN ČEBEL

Govorili smo o varovanju narave.

Za planet skrbimo, če ne mečemo smeti, če se ne vozimo veliko z avtomobilom, ne motimo živali, ne onesnažujemo vode, ne sekamo dreves v gozdu, sadimo drevesa in postavljamo ptičje hišice. Za čebele skrbimo, če posadimo cvetje in ne onesnažujemo okolice.

Mia in Mihailo Crnčević

Kosta, Đorđe in Strahinja so obiskali čebelarja, čebelar pa je v soboto, 22. maja, obiskal učence. Predstavil jim je čebelarske pripomočke, otroci pa so izdelovali čebele iz papirja.

Vsak učenec je prejel cvet, ki ga je kasneje doma posadil. Z nego medovitih rastlin čebelarj pomagamo, da imajo dovolj hrane.

V NARAVI JE VELIKO LEPIH KOTIČKOV. KAM GREMO NAJRAJE?

Rada grem na igrišče.

Marija Mihajlović

Rada grem v narodni park in v živalski vrt.
Živali v živalskem vrtu so lepe in zanimive.

Sofija Mihajlović

Rada grem na vas. Tam pečemo na žaru,
lahko se igram.

Nina Grbić

Rad grem na morje in v planine, ker se rad
kopam in sprehajam.

Aleksa Savić

Rad grem na morje in v gozd. Na morju se
kopam, v gozdu se igram.

Dorđe Baroš

Rad grem v Bosansko Grahovo. To je me-
stece pod planinami. Tam je jezero in blizu
je morje.

Kosta Baroš

Rad grem na morje in na plavanje, k babici
in v park. Rad grem na Kozaro.

Aleksa Miletić

Večkrat grem z dedkom v gozd, tam je naj-
lepše.

Milica Marjanović

KAJ PRAVIJO UČENCI V SLATINI? KATERI JE NJIHOV NAJLJUBŠI KOŠČEK NARAVE?

Najraje sem na svojem dvorišču. Tam so rože in trava, igramo se skrivalnice.

Martina Tavčar

Najraje grem v gozd.

Stefan Kuprešak

Moj najljubši kotiček v naravi je gozd. Tam se vedno dogaja kaj zanimivega. V gozdu skačem, plezam po drevesih, poleti nabiram borovnice, jeseni pa kostanj in gobe. Skačem po kupih listja, iz katerih včasih pokuka močerad. Gozdovi so pljuča našega planeta.

Gabrijela Tavčar

Moj najljubši košček narave je gozd. V vročih poletnih dneh grem tja s prijatelji. Tam je hladneje. Sprehajamo se in pogovarjamo. Lepo je, ker je tiho in mirno.

Marija Budiša

Živim v bližini reke. Obiščem jo skoraj vsak dan in rada se sprehajam ob njej. Poleti se v njej kopamo in voda je odlična. Sem s svojimi prijatelji in se zabavamo. Vidimo različne živali, tudi ribe in žabe. Rada poslušam žuborenje vode.

Julijana Jakša

Moj najljubši košček narave je v gozdu. Tam je veliko živali, so sove, veverica, žabe. V gozdu je tiho in mirno. Tu rad preživljam svoj čas.

Miloš Budiša

Moj najljubši prostor je gozd. V gozdu preživljam veliko časa. Gozd je res zanimiv, tam lahko plezam po drevesih in nabiram gobe. Poslušam ptice in vidim srno. Brez gozda ne bi mogla živeti.

Katja Lunić

KAKŠNO SLOVENIJO SI ŽELIM?

Ustvarjali smo stripe na temo Kakšno Slovenijo si želim? S stripi smo sodelovali na natečaju revije Moj planet.

Želim si čisto Slovenijo, da ne bi bilo smeti in da tovarne ne bi onesnaževale okolice.

Martina Tavčar

Želiva si, da bi se lahko družili brez mask, da bi šli lahko na morje in na smučanje. V Sloveniji bi se rada družila s Slovenci, da bi se še boljše naučila slovenščino.

Mia in Mihailo Crnčević

SLOVENIJA - 30 LET

Ob zaključku šolskega leta smo spoznava-
li zgodovino Slovenije. 25. junija praznuje
Slovenija 30. rojstni dan.

Kakšna bo Slovenija čez 30 let?

Slovenija je lepa, ima veliko kulturnih zna-
menitosti in veliko ljudi prihaja, da bi videli
vso lepoto. Ni si težko zamisliti, kakšna bo
čez 30 let. Čez 30 let si zamišljam Slovenijo
kot deželo, v kateri bo živelo veliko ljudi iz
različnih kontinentov in mest.

Leonora Štefanac

Septembra odhajam študirat v Slovenijo.
Upam, da me čaka pet let uspešnega štu-
dentskega življenja. Upam, da bodo meje
odprte in bo vse normalno. Upam, da bo
narava čista, kot je zdaj, in bo Slovenija os-
tala zelena dežela.

Aleksandra Špehar

Sloveniji želim, da bo čudovita, lepa, izpol-
njena s srečo in ljubeznijo. Čez trideset let si
Slovenijo zamišljam kot zelo razvito, ureje-
no in uspešno državo. Sebe si zamišljam kot
študentko v enem od meni najlepših mest –
v Ljubljani. Umetnost, kulturna dediščina,
druženje s prijatelji in ljubezen so del lepe
SLOVEnije.

Anastasija Babić

Čez trideset let bo imela Slovenija odprte
meje in hitrejši promet, a še bo ohranja-
la svoje vasi, ki bodo ostale zelene. Njeno
morje bo odlično urejeno, čistejše, veliko
bo lepih plaž. Ljudje bodo zdravi in veseli.

Elena Lunić

Slovenijo si zamišljam lepšo, kot je sedaj.
Veliko bo novega, imeli bomo nove izume
in ljudje bodo boljše živeli.

Gabrijela Tavčar

Slovenija bo lepša in življenje bo boljše, saj
ne bo več korone. Tehnologija bo bolj razvi-
ta, narava bo lepša in prišlo bo več turistov.

Lucija Vujinović

Čez trideset let bo Slovenija naprednejša.
Ljudje bodo drugačni in tehnologija tudi.
Mesta bodo boljše zgrajena, hiše bodo več-
je in lepše.

Julijana Jakša

Zamišljam si moderno in napredno Slove-
nijo. Upam, da bo lepa in vesela, kot je zdaj.
Želim, da bo večja in da bo imela več zele-
nja.

Marija Budiša

POMEMBNE OSEBE IN PRELOMNI TRENUTKI SLOVENSKE ZGODOVINE

Kneževina Karantanija je bila prva slovenska država in tudi prva država Slovanov. Prvič je omenjena leta 595. Središče je bilo pri Krnskem gradu. Karantanija je bila ena od najpomembnejših držav v tem času.

Marko Budiša

Najstarejši ohranjeni zapis v slovenščini so Brižinski spomeniki, ki so nastali med leti 972 in 1039.

Aleksandra Špehar

Primož Trubar je avtor prve slovenske knjige in je postavil temelje slovenskega knjižnega jezika.

Tamara Sabinović

Primož Trubar napisal prve knjige v slovenščini, Anton Tomaž Linhart pa je prvi dramatik.

Slobodanka Maličević

Jurij Vega (1754–1802) je bil slovenski matematik. Bil je jezuitski gojenec v Ljubljani. Naredil je logaritmčne tablice, ki so »zagrenile« življenje številnim gimnazijcem in študentom.

Aleksa Sabinović

Friderik Baraga (1797–1868) je bil slovenski misijonar. Severnoameriške Indijance je učil branja, pisanja in računanja. Za pleme Očipva je napisal slovar in slovnico. Leta 1854 je za 50 km presegel najjužnejšo točko, do katere so prišli belci.

Sonja Šuković

France Prešeren je bil med prvimi slovenskimi pesniki. Vrh njegovega dela predstavljata Sonetni venec in Krst pri Savici. Sta obvezno branje vsakega Slovenca.

Gorana Retel

Dr. Janez Bleiweis (1808–1881) je kot tajnik kmetijskega društva urejal revijo Kmetijske in rokodelske novice, Slovenci so ga imenovali »oče slovenskega ljudstva«.

Leta 1844 je cesar Ferdinand I. v spremstvu cesarice prišel v Ljubljano na razstavo ročnih del. Bleiweisove Novice so objavile pesem Ivana Vesela Koseskega Slovenija najsvetlejšemu, usmiljenemu gospodu in cesarju Ferdinandu I. Ob tej priložnosti je bilo ime Slovenija prvič slišano v javnosti.

Sreten Tešanović

Oblikovanje države Slovencev, Hrvatov in Srbov po prvi svetovni vojni je pomembno za vzpostavljanje slovenske državnosti. Slovenci so takrat prvič državotvoren narod.

Sanja Tošić Jakić

Leta 1945 je nastala Federativna ljudska republika Jugoslavija, v kateri je bila Ljudska republika Slovenija ena od šestih federalnih enot.

Sanja Tešanović

Doba socializma je pomembna zaradi nastanka nove države – Socialistične federativne republike Jugoslavije, sestavljene iz šestih republik. Slovenija je dobila izhod na odprto morje.

Elena Lunić

25. junija 1991 je slovenski parlament sprejel ustavno zakonodajo za uresničitev temeljne listine o avtonomnosti in samostojnosti Slovenije. 15. januarja 1992 Evropska skupnost uradno prizna Slovenijo in 1. maja 2004 Slovenija vstopi v Evropsko unijo.

Sara Tešanović

KAJ ŽELIMO SLOVENIJI OB NJENEM JUBILEJU?

Rojstni dan naše domovine praznujemo v spomin na 25. junij 1991, ko je Slovenija postala samostojna in suverena država.

Od takrat je minilo 30 let in danes je Slovenija sodobna demokratična država, članica Evropske unije, ena najvarnejših in najmirnejših držav, v kateri vlada polno spoštovanje človekovih pravic in svoboščin.

Čestitam za 30. rojstni dan, želim, da se v Sloveniji nadaljuje mir, da bodo vsi ljudje srečni in zadovoljni, da bomo ohranili naše naravne lepote in bili ena najbolj zelenih in najčistejših držav na svetu, da bomo ponosni narod, ki neguje svojo kulturo in tradicijo.

Slovenija, srečen 30. rojstni dan z željo, da jih praznuješ še veliko v miru in svobodi!

Haris Pekić

Draga Slovenija,

za tvoj 30. rojstni dan ti želim, da odpreš svoje meje, da bo življenje boljše in lažje kot lani. Upam, da bom lahko letos prišel študirat v Slovenijo, da bo vse dobro in varno.

Aleksa Sibinović

Naša dežela praznuje trideset let. Čeprav je mlada, je Slovenija dežela polna lepote, izjemne kulture, zanimivih dogodkov in nepozabnih doživetij. Je dom ljubkih mest, lepega morja in prekrasnih gora. Slovenski narod in slovenski jezik krasita našo deželo. Naj bodo te prekrasne značilnosti vedno del Slovenije.

Marko Budiša

Zgodovina Slovenije je bila napisana pred stoletji in Sloveniji za njen 30. rojstni dan želim, da še naprej ohranja to tradicijo in zgodovino pred pozabo.

Nikša Perušić

Sloveniji želiva, da ostane polna dobrih in gostoljubnih ljudi, da nadaljuje svoj ekonomski razvoj in da praznuje svoj rojstni dan v miru.

Maša in Bojan Čeran

Rada obiskujem čudovito Slovenijo, ki je ena od najlepših in najbolj kulturnih držav.

Ana Cucek

30 let ni tako dolgo obdobje za državo. Ampak Slovenija je skozi svojo zgodovino preživela marsikaj. In zdaj dopolnjuje svoje 30. leto kot uspešna dežela v obliki ene igrive kokoši. Ta kokoš ima zdaj svojo zabavo. Srečen 30. rojstni dan, Slovenija!

Jelena Sibinović

KAJ ŽELIJO SLOVENIJI NAJMLAJŠI?

Sloveniji želim veliko torto. Na torti naj bo zastava Slovenije. Želim ji tudi, da se uvrsti na svetovno prvenstvo v nogometu.

Strahinja Baroš

Slovenija naj praznuje s torto, na torti naj bodo svečke.

Dimitrij Grbić

Rada imam samoroge. Ko grem na rojstni dan k prijateljici, ji prinesem samoroga, zato bi tudi Sloveniji dala samoroga.

Marija Mihajlović

Želim ji vse najboljše in da bi bila še naprej dežela čebel.

Milica Marjanović

Sloveniji želim lep rojstni dan in da bo še bolj napredovala.

Kosta Baroš

Sloveniji želim vse najboljše in da bo še naprej dobra država.

Dorđe Baroš

Sloveniji želim, da bo lepa in dobra in da bo še dolgo obstajala.

Aleksa Savić

Sloveniji želim lep rojstni dan in da bo še dolgo mlada.

Aleksa Miletić

Sloveniji želim še mnogo let in veliko otrok.

Nina Grbić

Sloveniji želim, da bi imela več prebivalcev.

Sofija Mihajlović

Naj se Slovenija za rojstni dan lepo zabava. Radi bi prišli na njen rojstni dan v Slovenijo.

Saška in Staša Katalina

KAJ PA UČITELJICA ŽELI UČENCEM?

Vsem želim, da bi se še naprej radi učili slovenščino, da bi uživali v naravi in bi jo znali varovati, da bi vam bilo lepo v družbi prijateljev, da bi pogumno stopali po poti življenja in da bi pogosto lahko rekli *Vsemu sem kos!*

Odlični učenci ste, rada sem bila z vami. Naj vas spremljajo pesmi in fotografije z naše pomladne prireditve.

Barbara Hanuš

Že od jutra si prepevam,
vem, da bo prekrasen dan,
vse mi teče kot po maslu,
veter piha v pravo stran.

Nisem sončece, a sičem,
nisem ptička, a letim.
Kam me nese? Prav me nese –
nos imam, pa grem za njim.

Mi je kakšno zрно sreče
padlo v čevlji ali žep?
Kamorkoli se obrnem –
svet je velik, svet je lep.

Kajti danes sem kot sonce,
danes poje mi korak.
Kdo je pihnil, pihnil,
dobro voljo skozi zrak ...

Že od jutra si prepevam
Anja Štefan

ELENA LUNIČ

Hodim
Lili Novy

Hodim in gledam pomlad,
cvetlice, drevesa in ptice,
slušam šumenje in klace:
»Živeti — živeti — živeti
sred zmeraj kipečih razladi!«

Hodim, poslušam in zrem
to silno, brezskrbno veselje,
ki ve le za eno povelj:
»Živeti — živeti — živeti —
življenju hiteti v objemi!«

Hodim in čutim jo, slast
cvetlice, drevesa in ptice,
slušam šumenje in klace:
»Živeti — živeti — živeti!
Življenju je dana oblast!«

ANA PERIČ

Pesem o pomladi in prijateljstvu
Dušan Veikaverh

Rodijo se na travnikih cveta
vseh rase in vseh polji juče,
si čakajo na čudežno pomlad,
ko nasti bodo se nateje
in prebujati dni,
ko da so iste knji.

Odradajo v mestih in vaseh
na istem travniku juče.
Zevrajajo, kar daje jim pomlad
in drug od drugega beže,
a vendar kdaj pa kdaj
pomlad jih zbrudi nazaj.

Pesem o pomladi in prijateljstvu,
vraga, ki pred soncem se odprajo,
roka, ki v objem kar same se razpirajo,
pred domovi dučnih ljudi.

Pesem o pomladi in prijateljstvu,
ku pomlad primese ti prijatelja,
smilna pojdiš povod, pomlad razglajaja
in tako se svet spremeni

RUT ZLOBEC

Pesem

Josip Murn Aleksandrov

V daljavi motni
glej, zvezda se žari,
glej, zvezda se žari,
bledi in rumeni.

V poljani tihi,
glej, reka se srebri,
glej, reka se srebri
in v črno noč hiti.

V človeškem srcu,
čuj, nade se rode,
kot zvezda so svetle,
kot reka odhite.

NEVENA CRNČEVIĆ

Pesem o soncu

Danilo Gorinšek

Prvi žarek prek neba,
v senco svetle lise,
vroč poljub nam sonce da,
zemlja, zemlja, prebudi se.
Zlato sonce!
Morje čistega zlata prek sveta se lije,
vsakomur gre do srca,
vsakogar, vsakogar umije.
Zlato sonce!
Ves dan sonce, vir moči,
toči iz neba se,
kupo polno si nalij,
bo za mrke čase.
Temne sence prek neba,
dan slovo že jemlje,
vroč poljub še sonce da,
zemlja, zemlja sladko dremije.

MIHAELA LUNIĆ

Na svetu si, da gledaš sonce

Tone Pavček

Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš – sence.

HARIS PEKIĆ

TO SMO MI

Bilten je založilo Društvo Slovencev RS Triglav Banjaluka

Priprava

Barbara Hanuš, učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine

Oblikovanje

Darko Domazet

Tisk

Grafid d.o.o. Banja Luka

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banjaluka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ŠOLSTVO

Banja Luka Društvo Slovencev Republike Srpske »Triglav«,
78000 Banja Luka, Omladinska 89; tel/fax: +387 51 263-155
e-mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com
facebook: Udruženje Slovenaca RS "Triglav" Banja Luka

Mirjana Makivić

Aleksandra Špehar

Milena Stanić

Ana Marija Tadić

Elena Lunić

Ivana Kerševan

Julijana

Marko Budisa

Anerka Ljubanović

Katan-Grbić Sanja

Zelena Gulić

Nikola Grbić

Desima Smailović

Ana Benković

Polodanović Bogana

IVAN DELIĆ

Milica Mavor

Masa Čeran

Stefan

Vanja Perić

Ivana Perić

Todorović Filipa

Marija Čudić

Aleksa Savić

Gojka Lipragić

Senja Subarić

Dražena Bulajić

Bojane Berović Derkeć

Mladen Bulajić

